

Vejledning til den samlede danske nummerplan

Digitaliseringsstyrelsen (DIGST)

2025

Indholdsfortegnelse

1. Indledning og formål.....	3
1.1 DIGST's administration af nummerområdet.....	3
2. Introduktion til den danske nummerplan.....	4
3. Nummeransøgninger.....	5
3.1 Hvem kan søge? – Udbyderbegrebet.....	5
3.2 Hvad kan der søges om?.....	6
3.3 Hvilke oplysninger skal styrelsen have?.....	6
3.3.1 Vedrørende 60 %-reglen af anvendte nummerserier.....	7
3.3.2 Oplysninger ved ansøgninger om kortnumre.....	7
3.4 Indsendelse af ansøgning.....	8
3.5 Koder til forsøgsdrift.....	8
3.6 Sagsbehandling og klage.....	8
4. Frister.....	9
4.1 Ansøgningsfrist.....	9
4.2 Prioritering af flere ansøgninger om samme nummerressource.....	9
4.3 DIGST's sagsbehandlingstid.....	10
5. Vilkår ved tildelinger.....	10
5.1 Anvendelsen af nummerressourcer (hvilken type tjeneste).....	11
5.2 Faktisk og effektiv anvendelse.....	11
5.3 Seneste ibrugtagningstidspunkt.....	12
5.4 Maksimal gyldighedsperiode.....	12
5.5 Overholdelse af internationale aftaler.....	12
5.6 Overholdelse af den nationale nummerplan og national ret.....	12
5.7 Fastsættelse af takstprincipper og maksimumpriser.....	13
5.8 Vilkår ved tildeling af 116-numre.....	13
6. Betaling for tildeling af nummerressourcer.....	13
6.1 Pligt til betaling.....	14
6.2 Procedurer for opkrævning.....	14
6.3 Manglende betaling.....	14
7. Øvrige forpligtelser i forbindelse med tildeling af nummerressourcer.....	14
7.1 Effektiv udnyttelse af nummerressourcer.....	14
7.1.1 Gyldne numre og storkunder.....	15
7.2 Udbydernes forpligtelse til at sikre korrekt dirigering.....	15
7.3 Pligt til oplysning til forsyningspligtudbyders nummerdatabase.....	16
8. Videretildeling og overdragelse af nummerressourcer.....	16
8.1 Videretildeling af nummerressourcer.....	16
8.2 Overdragelse af nummerressourcer.....	16
9. Tilbagelevering og inddragelse af nummerressourcer, konkurs m.v.....	17
9.1 Tilbagelevering af nummerressourcer.....	17
9.2 Inddragelse af nummerressourcer.....	18
9.3 Konkurs.....	18
10. Nummerportering.....	19
10.1 Hvad omfatter retten til nummerportering?.....	19
10.2 Procedurer for nummerportering.....	21
11. Tilsyn og sanktioner.....	21
11.1 Påbud.....	22
11.2 Tvangsbøder.....	22
11.3 Tilbagekaldelse.....	22
Bilag 1: Gennemgang samt beskrivelse af den danske nummerplan, herunder beskrivelse af de enkelte nummerserier, koder m.v. samt brugen heraf.....	23
Bilag 2: Reservation af 116-numre.....	32
Definitioner.....	33

1. Indledning og formål

Formålet med vejledningen er at beskrive og uddybe den gældende regulering og Digitaliseringsstyrelsens (DIGST) praksis på nummerområdet. Vejledningen angiver de vigtigste principper for DIGST's administration af nummerområdet og behandler både en række forhold, som er almindeligt forekommende samt forhold, der kun vil være relevante i visse tilfælde.

Det skal fremhæves, at vejledningen ikke skal ses som en udtømmende beskrivelse af, hvilke forhold der er relevante på nummerområdet, men kan bruges som et redskab til at opnå en bedre forståelse for de vigtigste regler vedrørende administrationen af nummerressourcer og øvrige forhold på nummerområdet.

Målgruppe

Vejledningen henvender sig hovedsageligt til teleudbydere (herefter udbydere) på det danske marked, herunder udenlandske udbydere eller udbydere, som ønsker at etablere sig på det danske marked. Vejledningen kan også være relevant for slutbrugere eller andre private, der ønsker viden om nummeradministrationen i Danmark.

Vejledningen kan findes på engelsk på DIGST's hjemmeside <https://en.digst.dk/telecom/telecom/numbering/>

1.1 DIGST's administration af nummerområdet

De gældende danske regler på nummerområdet er følgende:

- Lov om elektroniske kommunikationsnet og -tjenester, jf. lovbekendtgørelse nr. 955 af 17. juni 2022 herefter kaldet teleloven, og
- Bekendtgørelse nr. 1883 af 7. december 2020 om den samlede danske nummerplan, herefter kaldet nummerbekendtgørelsen.

I telelovens afsnit III fastlægges de grundlæggende principper for anvendelse og administration af nummerressourcer. Disse grundlæggende principper er udmøntet i nummerbekendtgørelsen, der fastsætter mere specifikke bestemmelser for området. Herudover indeholder teleloven bl.a. bestemmelser om dirigering og portering¹ af numre.

DIGST's administration af den samlede danske nummerplan omfatter bl.a. disponering, tildeling, tilbagelevering, ændring og inddragelse af nummerressourcer, herunder nummerserier, koder og adresser.

Når styrelsen tildeler nummerressourcer til udbydere, fastsætter styrelsen en række vilkår for anvendelsen af nummerressourcerne. En del af styrelsens administration består således også i at føre tilsyn med overholdelsen af de fastsatte vilkår i tildeling af nummerressourcer, ligesom styrelsen forestår opkrævning af nummerafgift for brugen af tildelte nummerressourcer. Herudover fører styrelsen generelt tilsyn med overholdelsen af lovgivningen på nummerområdet.

I nummerbekendtgørelsen har DIGST fastlagt den overordnede disponering af de danske nummerressourcer, som følger principperne i ITU's anbefalinger på nummerområdet.

Bekendtgørelsens regler om nummerdisponering m.v. finder anvendelse på to områder, som tilsammen udgør den samlede danske nummerplan. Disse to områder er følgende:

- Den nummerering, der finder sted i grænsefladen ved adgang til elektroniske kommunikationsnet (den nationale nummerplan for fastnet- og mobilkommunikation)², og

¹ Portering indebærer, at slutbrugere kan medtage abonnentnumre ved skift af udbyder.

² § 1, stk. 1, nr. 1, i nummerbekendtgørelsen.

- den nummerering og adressering, der anvendes i grænsefladen mellem elektroniske kommunikationsnet (andre nummerplaner)³.

Derimod finder bekendtgørelsens regler ikke anvendelse på nummerering og adressering i lukkede net, der anvender egne nummerplaner⁴ (eksempelvis ved anvendelse af lokalnumre i net til intern kommunikation i selskaber). Reguleringen finder heller ikke anvendelse på den nummerering, der omfatter adresseringen på internettet, herunder domænenavne og IP-adresser.

2. Introduktion til den danske nummerplan

Den danske nummerplan er en fælles, entydig, lukket og ikke-geografisk nummerplan.

Nummerplanen bygger på internationale standarder og reguleringer vedrørende nummerering i elektroniske kommunikationsnet, herunder især ITU's anbefaling E.164.

En fælles nummerplan

At nummerplanen er fælles for nettene indebærer, at numrene principielt vil kunne nås fra alle abonnenter i et net, som benytter nummerplanen.

Udveksling af trafik mellem nettene vil dog kun kunne finde sted i det omfang udbyderne indgår samtrafikaftaler herom, ligesom indholdet af samtrafikaftalerne vil kunne indebære, at enkelte tjenester eller numre ikke vil kunne kaldes.

En entydig nummerplan

At nummerplanen er entydig indebærer, at et givent nummer kun har én anvendelse/ét formål, uanset hvor i de offentlige elektroniske kommunikationsnet opkaldet foretages. Fx giver opkald til 112 altid gratis adgang til de af myndighederne etablerede alarmcentraler.

Ligeledes gælder det for abonnentnumre, at opkald til et givent nummer altid går til den samme bruger, uanset hvor i de offentlige elektroniske kommunikationsnet opkaldet foretages.

En lukket, ikke-geografisk nummerplan

Den danske nummerplan er som udgangspunkt bygget op som en lukket, ikke-geografisk 8-cifret nummerplan. Der er ikke forskel på antallet af cifre i et abonnentnummer ved lokale eller nationale opkald (lukket), og der er ikke i numrene indeholdt information om, hvor i landet de hører til (ikke-geografisk).

Kortnumre og andre kategorier af numre

Hovedparten af numrene i den danske nummerplan er 8-cifrede, men der er dog også kortnumre til brug for særlige formål. Kortnumre er numre med tre, fire, fem og seks cifre. Kortnumrene er placeret i de nummerserier, der begynder med cifrene 0-1, mens de 8-cifrede numre er placeret i serierne, der begynder med cifrene 2-9.

Nummerserien, der starter med 37, er desuden afsat til 12-cifrede numre til brug for M2M-kommunikation.

De 8-cifrede numre kan inddeles i flere kategorier.

Inden for de 8-cifrede numre er der således afsat nummerserier til brug for henholdsvis gratis kald (80-numre) og overtakserede tjenester (90-numre).

Derudover er der en kategori af nummerserier afsat til brug for fastnetkommunikation, herunder fastnettelefoni, ISDN og IP-telefoni, og en kategori af nummerserier afsat til brug for mobilkommunikation, herunder mobiltelefoni.

³ § 1, stk. 1, nr. 2, i nummerbekendtgørelsen.

⁴ § 1, stk. 2, i nummerbekendtgørelsen.

En tredje kategori af nummerserier inden for de 8-cifrede numre er afsat til reserve, henholdsvis til ekstra kapacitet og til eventuel fremtidig udvidelse af nummerplanen.

Du kan læse mere om de enkelte kategorier af numre i bilag 1.

3. Nummeransøgninger

For at DIGST kan sikre en effektiv sagsbehandling af ansøgninger om tildeling af nummerressourcer, er det vigtigt, at styrelsen modtager de nødvendige oplysninger fra ansøgeren.

Nedenfor følger en nærmere beskrivelse af ansøgningsprocessen, herunder hvilke oplysninger styrelsen skal have for at kunne tage stilling til ansøgningen.

3.1 Hvem kan søge? – Udbyderbegrebet

DIGST kan tildele nummerressourcer til enhver, der erhvervsmæssigt udbyder elektroniske kommunikationsnet eller -tjenester, og som anmoder om at få nummerressourcer tildelt⁵. Endvidere kan styrelsen tildele nummerressourcer til forsyningspligtudbydere, hvis særlige nummerressourcer er afsat til at opfylde den pågældende forsyningspligtudbyders forsyningspligt⁶.

DIGST tildeler ikke nummerressourcer direkte til slutbrugere, herunder til storkunder, tjeneste- eller indholdsudbydere eller til lukkede net, der er etableret direkte af en eller flere slutbrugere⁷.

Begrebet "erhvervsmæssig udbyder af elektroniske kommunikationsnet eller -tjenester" er nærmere defineret i teleloven. Erhvervsmæssige udbydere er udbydere, som med et kommercielt formål udbyder produkter eller elektroniske kommunikationsnet eller -tjenester omfattet af teleloven som sin hovedydelse eller som en ikke-accessorisk del af virksomheden⁸.

En elektronisk kommunikationstjeneste er en tjeneste, der helt eller delvist består i elektronisk overførelse af kommunikation i form af lyd, billeder, tekst eller kombinationer heraf ved hjælp af radio- eller telekommunikationsteknik mellem nettermineringspunkter, herunder både tovejskommunikation eller envejskommunikation.⁹ Et elektronisk kommunikationsnet er transmissionssystemer, som anvender enhver form for trådløs- eller kabelbaseret infrastruktur, der anvendes til transport af elektroniske kommunikationstjenester¹⁰.

En virksomhed, der som hovedydelse eller som en ikke-accessorisk del af virksomheden, stiller et elektronisk kommunikationsnet eller en elektronisk kommunikationstjeneste til rådighed for mere end én part (fx andre udbydere eller slutbrugere), vil derfor være omfattet af det erhvervsmæssige udbyderbegreb, såfremt udbuddet sker med et kommercielt formål.

Vurderingen af, om ansøgeren er en erhvervsmæssig udbyder, vil blive foretaget i hvert enkelt tilfælde, hvor dette findes at være nødvendigt for at kunne tage stilling til den konkrete ansøgning om tildeling af nummerressourcer.

DIGST kan afvise en ansøgning om tildeling af nummerressourcer, hvis en udbyder har et økonomisk udestående med DIGST i form af manglende betaling af nummerafgift, uanset hvilken type af nummerressourcer, der er tale om, og uanset hvilken type af nummerressourcer, den manglende betaling af nummerafgift vedrører.¹¹

⁵ § 24 i teleloven og § 4, stk. 1, i nummerbekendtgørelsen.

⁶ § 4, stk. 2, i nummerbekendtgørelsen.

⁷ § 4, stk. 1, i nummerbekendtgørelsen.

⁸ § 2, nr. 2, i teleloven.

⁹ § 2, nr. 9, i teleloven.

¹⁰ Se § 2, nr. 4, i teleloven for udvidet definition.

¹¹ § 4, stk. 10, i nummerbekendtgørelsen.

3.2 Hvad kan der søges om?

Inden for den nationale nummerplan tildeler DIGST 8-cifrede nummerserier i blokke à 1.000 eller 10.000 numre. Fx tildeles nummerserierne 2598, 2599, 6988, 6989 og 8137 i blokke à 1.000 numre. DIGST vil ved tildeling af nummerserier tilstræbe en effektiv anvendelse af numre og en hensigtsmæssig struktur med sammenhængende nummerserier i den nationale nummerplan. I de tilfælde, hvor DIGST fx modtager en ansøgning om tildeling af nummerserier på 1.000 numre, vil styrelsen så vidt muligt undgå at bryde eksisterende sammenhængende 100.000- eller 10.000-nummerserier op, men i stedet tildele numre fra allerede brudte nummerserier.

8-cifrede abonnentnumre med særlig taksering tildeles i blokke à 100 eller 1.000¹² numre. Dette gælder for numre i nummerserierne 801-809, 901-905 og 909¹³.

12-cifrede nummerserier til M2M-kommunikation tildeles som udgangspunkt i blokke á 10.000 numre.

Øvrige numre, adresser eller koder (fx kortnumre, MNC-koder, DNIC-koder eller ADMD-adresser) tildeles til udbydere enkeltvis.

Det er ikke muligt at reservere eller på anden vis øremærke numre, nummerserier, koder eller adresser.

3.3 Hvilke oplysninger skal styrelsen have?

For at DIGST kan sikre en korrekt behandling af ansøgninger om nummerressourcer, skal ansøgeren som minimum indsende nedenstående oplysninger til styrelsen.¹⁴

- Ansøgerens navn (virksomhedens fulde navn, samt eventuelt kort form), adresse, telefonnummer, e-postadresse og eventuelt faxnummer.
- Ansøgerens CVR-nummer, hvis ansøgeren er en dansk virksomhed og SE-nummer, hvis ansøgeren er en udenlandsk virksomhed.
- Såfremt faktureringsadressen er en anden end postadressen, skal denne oplyses.
- Ansvarlig kontaktperson, gerne med direkte nummer, e-postadresse etc.
- Beskrivelse af den påtænkte anvendelse af de ansøgte numre, nummerserier og adresser (tjenestens kvalitative og kvantitative karakteristika).
- Forventet starttidspunkt for tjenesten.
- Det ønskede tildelingstidspunkt.
- Ønske om en specifik ikke-tildelt nummerressource.
- Hvor mange ledige 10.000-nummerserier af samme type ansøgeren allerede er tildelt på ansøgningstidspunktet.
- Hvor mange ledige numre af samme type ansøgeren har på ansøgningstidspunktet (60 % reglen, jf. afsnit 3.3.1).
- For ansøgninger om numre for datakommunikation (nummerbekendtgørelsens § 25) samt for intern nummerering, adressering og identifikation skal ligeledes oplyses fysisk adresse for implementering.

Det beskrives nærmere i afsnit 3.3.2 nedenfor, hvilke yderligere oplysninger DIGST skal have for at behandle ansøgninger om kortnumre.

¹² § 5, stk. 1, i nummerbekendtgørelsen.

¹³ §§ 19-21 i nummerbekendtgørelsen.

¹⁴ § 4, stk. 4, i nummerbekendtgørelsen.

Udbydere, der er tildelt nummerressourcer, er udover ovenstående oplysninger forpligtede til at afgive alle oplysninger og alt materiale, som DIGST skønner relevant for administrationen af reglerne på nummerområdet.¹⁵

3.3.1 Vedrørende 60 %-reglen af anvendte nummerserier

En ansøgning om tildeling af 8- eller 12-cifrede nummerserier kan blive afvist, hvis ansøgeren ikke har brugt 60 pct. af ansøgerens tidligere tildelte nummerserier af den ansøgte type. Dvs. at en udbyder, der eksempelvis har fået tildelt 100.000 mobilnumre, skal sandsynliggøre at have brugt 60.000 mobilnumre ud af de 100.000 mobilnumre, før der kan ansøges om nye mobilnummerserier. Det betyder ikke, at udbydere skal have brugt 60 pct. af hver enkelt nummerserie, før der kan ansøges om nye nummerserier.¹⁶

At en udbyder har taget en tildelt nummerserie i brug, betyder, at udbyderen fx har videretildelt brugsretten til et nummer til en slutbruger eller en anden udbyder. En udbyders ibrugtagning af en nummerserie kan fx også omfatte, at udbyderen har solgt taletidskort til et forhandlerled.

Ansøgere, der ikke har brugt 60 pct. af ansøgerens tidligere tildelte nummerserier af den ansøgte type, og som udelukkende ansøger om nummerserier efter anmodning fra en konkret storkunde, skal sandsynliggøre i ansøgningen, at det kun er muligt at imødekomme storkundens anmodning ved tildeling af de ansøgte nummerserier - eksempelvis fordi storkunden ønsker numre i en bestemt nummerserie, som ansøgeren ikke råder over - og at der vil ske en effektiv udnyttelse af de tildelte nummerserier.

3.3.2 Oplysninger ved ansøgninger om kortnumre

Hvis der ansøges om tildeling af 3-cifrede kortnumre i 11c-serien¹⁷ eller 4-cifrede kortnumre i 18cd-serien¹⁸, skal DIGST have en række yderligere oplysninger for at kunne behandle ansøgningen, idet anvendelsesområdet for disse kortnumre er begrænset¹⁹. De supplerende oplysninger, der er tale om, er følgende:

- Hvilken tjeneste kortnummeret påtænkes anvendt til.
- Hvor mange, der vil have adgang til tjenesten.
- Hvor hyppigt tjenesten vil blive anvendt.
- Hvor stor en del af befolkningen, der er målgruppe for tjenesten.

Vedrørende ansøgning om ledige kortnumre i 116-serien er det nødvendigt at indsende en detaljeret beskrivelse af, hvilken tjeneste ansøgeren vil udbyde på det ansøgte 116-nummer. DIGST vil på baggrund af beskrivelsen af tjenesten vurdere, om den påtænkte tjeneste kan udbydes inden for de rammer, som Europa-Kommissionen har fastlagt for anvendelsen af de enkelte 116-numre i kommissionsbeslutningen med bilag²⁰. Der kan findes yderligere information vedrørende procedurer for ansøgning om et 116-nummer i afsnit 4.3 samt om vilkår ved tildeling af 116-numre i afsnit 5.8. Desuden indeholder bilag 2 en nærmere beskrivelse af processen i forbindelse med reservation af nye 116-numre.

¹⁵ § 73, stk. 1, i teleloven.

¹⁶ § 4, stk. 9, i nummerbekendtgørelsen.

¹⁷ 3-cifrede kortnumre i 12c-serien kan kun anvendes til en samlet indgangsportal til offentlige myndigheder, jf. § 15, stk. 2, i nummerbekendtgørelsen.

¹⁸ §§ 15 og 18 i nummerbekendtgørelsen.

¹⁹ Kortnumre kan anvendes til de tjenester, som fremgår af § 22 i teleloven og §§ 15 og 18 i nummerbekendtgørelsen.

²⁰ Europa-Kommissionens beslutning af 15. februar 2007 (K(2007)249) som ændret ved Europa-Kommissionens beslutninger af 29. oktober 2007 (K(2007)698) og 30. november 2009 (K(2009)884).

3.4 Indsendelse af ansøgning

Ansøgninger om tildeling af nummerressourcer skal indsendes til DIGST via ansøgningsportalen på virk.dk. Her anvendes udbyderens MitID Erhverv knyttet til CVR-nummer som login. Ansøgningen modtages herefter i styrelsens elektroniske sagsbehandlingssystem.

Udenlandske udbydere, der ikke har CVR-nummer, skal indsende deres ansøgning på e-mail til tele@DIGST.dk.

3.5 Koder til forsøgsdrift

Udbydere har mulighed for at få tildelt følgende koder til brug for forsøgsdrift²¹: MNC-koder, og ISPC-koder.

Når en udbyder ansøger DIGST om tildeling af en kode til forsøgsdrift skal ansøgeren samtidig beskrive det nærmere formål med ansøgning af koden, så styrelsen kan vurdere, om der er grundlag for at tildele den ansøgte kode til forsøgsdrift.

Der vil ved tildelingen blive stillet vilkår om faktisk og effektiv anvendelse af koden med deraf følgende pligt til tilbagelevering, hvis ikke koden anvendes til forsøgsdrift. Endvidere vil der blive stillet vilkår om, at anvendelsen af koderne er i overensstemmelse med internationale aftaler, den nationale nummerplan og gældende national ret.

For at sikre, at styrelsens tildeling af koder til forsøgsdrift er i overensstemmelse med ITU's anbefalinger²², vil tildeling af koder til forsøgsdrift have en maksimal gyldighedsperiode på to år. Gyldighedsperioden regnes fra tildelingstidspunktet. Efter udløbet af gyldighedsperioden bliver de tildelte koder til forsøgsdrift automatisk tilbageleveret til DIGST.

For koder til forsøgsdrift opkræves der en nedsat afgift på 1/10 af afgiften for almindelige koder. Såfremt en udbyder efter udløbet af gyldighedsperioden for tildelte koder til forsøgsdrift fortsat ønsker at anvende de tildelte koder, skal udbyderen ansøge DIGST om at få tildelt en ny kode af samme type. DIGST kræver herefter en afgift svarende til den fulde afgift for almindelige koder. Dette gælder uafhængigt af, om udbyderen fortsat anvender koden til forsøgsdrift eller til almindelig drift.

3.6 Sagsbehandling og klage

Ved behandlingen af ansøgningen tager DIGST i videst muligt omfang hensyn til udbyderens ønsker, og forekommer der uafklarede spørgsmål i forbindelse med ansøgningen, vil DIGST tage kontakt til ansøgeren, inden afgørelse træffes.

På baggrund af ansøgningen træffer DIGST afgørelse om, i hvilket omfang ansøgningen kan imødekommes, samt hvilke konkrete numre, nummerserier, koder og adresser, der kan tildeles.

På baggrund af en ansøgning om konkrete numre og nummerserier i nummerplanen for fastnet- og mobilkommunikation vil DIGST i vid udstrækning tage hensyn til, at nummerplanen "kan holde så længe som muligt". Dette tilsiger bl.a., at så store sammenhængende dele af nummerplanen som muligt til enhver tid søges holdt ledige. Det kan i praksis betyde, at DIGST kan afvise ansøgninger om konkrete nummerserier og anviser en alternativ nummerserie for at varetage dette hensyn.²³

²¹ § 4, stk. 3, i nummerbekendtgørelsen.

²² ITU's anbefaling E.212 behandler spørgsmålet om MNC-koders anvendelse til forsøgsdrift og anbefaler en maksimal tildelingsperiode på 2 år.

²³ § 5 i nummerbekendtgørelsen.

Ved ibrugtagning af nye nummerserier til brug for kortnumre indhenter DIGST gennem offentlig annoncering eventuelle ønsker om kortnumre fra udbydere. Hvis der i denne forbindelse opstår sammenfald af ønsker, vil tildeling ske på baggrund af lodtrækning ved notarius publicus.²⁴

Ved ibrugtagning af 6-cifrede kortnumre i nummerserien 116 informerer DIGST gennem offentlig annoncering om, at ansøgning herom kan indsendes til DIGST samt inden for hvilken frist, DIGST skal have modtaget ansøgningen. Såfremt der modtages mere end én ansøgning om det samme nummer, og alle ansøgninger lever op til de krav, der er beskrevet i afsnit 5.8, vil tildeling ske på baggrund af lodtrækning ved notarius publicus.²⁵

Den offentlige annoncering om ibrugtagning af nye nummerserier til brug for kortnumre og ibrugtagning af numre i 116-nummerserien vil finde sted på DIGST's hjemmeside www.DIGST.dk samt eventuelt igennem andre relevante medier.

En afgørelse fra DIGST, der ikke giver ansøgeren medhold, dvs. en afgørelse om helt eller delvist at afvise en ansøgning, kan påklages til Teleklagenævnet, Sekretariatet for Teleklagenævnet, Nævnenes Hus, Toldboden 2, 8800 Viborg, tlf.: 72405600, e-mail: tkn@naevneneshus.dk.

En klage skal være Teleklagenævnet i hænde senest 4 uger efter, at DIGST har truffet afgørelse i sagen.

Opmærksomheden henledes på, at der i medfør af § 3, stk. 1, i bekendtgørelse nr. 383 af 21. april 2011 om Teleklagenævnets virksomhed skal betales et gebyr på 4.000 kr. for behandling af klager i Teleklagenævnet. Beløbet opkræves af Teleklagenævnets sekretariat.

4. Frister

4.1 Ansøgningsfrist

Nummerbekendtgørelsen indeholder en regel vedrørende tidspunktet for ansøgning om tildeling af nummerressourcer.²⁶ Der kan tidligst ansøges om nummerressourcer tre måneder inden, nummerressourcerne ønskes tildelt. Modtager DIGST en ansøgning om nummerressourcer mere end tre måneder inden, nummerressourcerne ønskes tildelt, vil ansøgningen som udgangspunkt blive afvist.

Baggrunden for fastsættelsen af denne regel er, at der er tale om administration af knappe ressourcer, og en af målsætningerne for reglerne på nummerområdet er at sikre en effektiv udnyttelse af disse knappe ressourcer.

Reglen gælder ved ansøgning om alle nummerressourcer omfattet af den samlede danske nummerplan, dvs. både for kortnumre, 8-cifrede nummerserier, 12-cifrede nummerserier, koder og adresser.

4.2 Prioritering af flere ansøgninger om samme nummerressource

²⁴ § 6, stk. 1, i nummerbekendtgørelsen.

²⁵ § 6, stk. 2, i nummerbekendtgørelsen.

²⁶ § 4, stk. 8, i nummerbekendtgørelsen.

Der gælder i de fleste tilfælde ved ansøgning om numre, nummerserier, koder og adresser en regel om, at tildelinger sker efter et først-til-mølle princip.²⁷ Ansøgningerne får således prioritet i forhold til det tidspunkt, hvor de er modtaget i DIGST.

Hvis en ansøgning, der har første prioritet i forhold til andre ansøgninger om samme nummer, nummerserie, kode eller adresse, ikke er korrekt udfyldt eller ikke indeholder de nødvendige oplysninger, kan DIGST fastsætte en frist for ansøgeren til at fremsende de manglende oplysninger.²⁸ DIGST fastsætter i praksis en frist på to uger i den forbindelse.

Har DIGST modtaget en ansøgning, som er blevet tillagt anden prioritet, vil denne ansøgning ikke blive behandlet før udløbet af de to uger, som den første ansøger har til at indsende de manglende oplysninger.

Hvis ansøgeren med første prioritet ikke inden for fristen på to uger indsender de manglende oplysninger, kan ansøgningen afvises af DIGST. Ansøgningen fra ansøger med anden prioritet vil herefter blive behandlet ud fra samme procedure som nævnt ovenfor.

Indsendes de manglende oplysninger inden for den fastsatte frist, men er oplysningerne ikke tilstrækkelige til, at DIGST kan træffe afgørelse om, hvorvidt nummerressourcerne kan tildeles, vil der efter omstændighederne kunne fastsættes en yderligere frist for indsendelse af oplysninger.

Såfremt en udbyder ikke kan få tildelt de nummerserier, som de har ansøgt om, kan DIGST foreslå alternative nummerserier, som kan tildeles udbyderen.

4.3 DIGST's sagsbehandlingstid

Når ansøgningen er færdigbehandlet, underrettes ansøgeren skriftligt om tildelingen.

DIGST træffer afgørelse om eventuel tildeling senest 3 uger efter, at ansøgningen er modtaget i DIGST, eller hvis ansøgningen ikke er fyldestgørende, 3 uger efter modtagelse af eventuelle manglende oplysninger.²⁹ Sagsbehandlingstiden kan være længere ved behandling af ansøgninger om kortnumre og lignende.

5. Vilkår ved tildelinger

Man er som udbyder af elektroniske kommunikationsnet eller -tjenester underlagt de relevante bestemmelser i teleloven og nummerbekendtgørelsen. Udbyderen skal ligeledes overholde vilkår fastsat ved tildelingen,³⁰ jf. nærmere nedenfor.

Udbyderen er tillige ansvarlig for anvendelsen af tildelte numre, nummerserier, koder og adresser, som udbyderen har overladt brugen af til andre³¹, fx ved videretildeling til en tjenesteudbyder.

Ifølge nummerbekendtgørelsen har DIGST ved tildeling af nummerressourcer hjemmel til at fastsætte følgende vilkår:³²

²⁷ § 6, stk. 3, i nummerbekendtgørelsen.

²⁸ § 6, stk. 4, i nummerbekendtgørelsen.

²⁹ § 4, stk. 11, i nummerbekendtgørelsen.

³⁰ § 21, stk. 1, nr. 4, i teleloven, giver bl.a. hjemmel til fastsættelse af regler om vilkår ved tildeling af nummerressourcer. Denne hjemmel er udmøntet i § 7 i nummerbekendtgørelsen.

³¹ § 8, stk. 2, i nummerbekendtgørelsen.

³² § 7 i nummerbekendtgørelsen.

- Afgrænsning af, hvilken tjeneste, numre, nummerserier, koder eller adresser må bruges til, samt eventuelle krav i tilknytning til udbuddet af denne tjeneste.
- Faktisk og effektiv anvendelse af numre, nummerserier, koder eller adresser.
- Seneste ibrugtagningstidspunkt.
- Maksimal gyldighedsperiode med forbehold for eventuelle ændringer af den nationale nummerplan.
- Forpligtelser i henhold til relevante internationale aftaler om brug af numre, nummerserier, koder eller adresser.
- Anvendelse i overensstemmelse med den nationale nummerplan og gældende national ret.
- Takstprincipper og maksimumpriser for bestemte nummerserier.

DIGST kan tilbagekalde nummerressourcer, hvis der sker alvorlige eller gentagne overtrædelser af et eller flere af ovenstående vilkår,³³ jf. afsnit 11.3 i nærværende vejledning.

Nedenfor følger en gennemgang af de forskellige vilkår samt en beskrivelse af DIGST's praksis vedrørende fastsættelse af vilkårene.

5.1 Anvendelsen af nummerressourcer (hvilken type tjeneste)

Der stilles ved alle tildelinger af nummerressourcer efter styrelsens faste praksis vilkår om, at de tildelte nummerressourcer skal anvendes i forbindelse med selskabets udbud af elektroniske kommunikationsnet eller -tjenester.

Ved tildelinger af 12-cifrede nummerserier i 37-nummerserien stilles der vilkår om, at de tildelte nummerserier kun må anvendes i forbindelse med selskabets udbud af M2M-kommunikation.³⁴

For så vidt angår kortnumre stilles der herudover krav om en specifik anvendelse og krav til, hvilken tjeneste der må udbydes på det tildelte kortnummer.³⁵ Således er der for alle tildelte kortnumre (fx kortnumre i 11-serien, 18-serien og 116-serien) fastsat specifikke vilkår om, hvad det enkelte kortnummer kan anvendes til.

Eksempler på anvendelsesvilkår for kortnumre:

Kortnummer 118 kan benyttes til udbud af følgende tjenester: Udtømmende nummerfortegnelse med oplysning om alle tilgængelige telefonnumre, navne og adresser i Danmark.

Kortnummer 1813 benyttet til udbud af tjenesten akuttelefonen i Region Hovedstaden.

5.2 Faktisk og effektiv anvendelse

DIGST kan fastsætte vilkår om faktisk og effektiv anvendelse af tildelte nummerressourcer.³⁶ I praksis fastsættes dette vilkår ikke ved alle tildelinger af nummerressourcer, men anvendes i tilfælde, hvor DIGST efter en konkret vurdering finder, at vilkåret er nødvendigt for at sikre, at der sker en effektiv udnyttelse af de tildelte nummerressourcer.

Eksempel på vilkår om faktisk og effektiv anvendelse:

³³ § 27 i nummerbekendtgørelsen.

³⁴ § 22 i nummerbekendtgørelsen.

³⁵ § 7, nr. 1, i nummerbekendtgørelsen.

³⁶ § 7, nr. 2, i nummerbekendtgørelsen.

Det gøres til vilkår for tildelingen, at den samlede nummerserie også faktisk anvendes, således at der sker en effektiv anvendelse af nummerressourcerne.

For 116-serien gør sig noget særligt gældende, idet de enkelte 116-numre er afsat til brug for én specifik tjeneste. To forskellige numre i 116-serien kan således ikke anvendes til at udbyde den samme type af tjeneste. Der stilles derfor altid vilkår om faktisk og effektiv anvendelse ved tildeling af 116-numre for at reducere risikoen for, at 116-numre ligger ubrugte hen.

5.3 Seneste ibrugtagningstidspunkt

DIGST kan stille vilkår om, hvornår de tildelte nummerressourcer senest skal tages i brug.³⁷

DIGST har vedrørende dette vilkår en praksis, hvorefter tildelte nummerressourcer skal være taget i brug senest seks måneder efter tildelingsdatoen.

Vurderingen af, om vilkåret om ibrugtagning er overholdt, vil blive foretaget for hvert enkelt nummer, nummerserie, kode eller adresse, som den pågældende udbyder er blevet tildelt. I praksis vil DIGST ved seneste ibrugtagningstidspunkt føre tilsyn med dette, og anmode udbyderen om at dokumentere, hvordan et nummer, en nummerserie, en kode eller en adresse konkret anvendes.

5.4 Maksimal gyldighedsperiode

DIGST vurderer, at der ikke er noget generelt behov for at fastsætte vilkår om maksimal gyldighed ved tildeling af nummerressourcer. Dette vilkår vil derfor kun blive anvendt i særlige tilfælde.³⁸

I tilfælde af tildeling af koder til forsøgsdrift vil DIGST dog som udgangspunkt fastsætte et vilkår om, at tildeling af koder til forsøgsdrift har en maksimal gyldighedsperiode på to år.³⁹ Tildeling af koder til forsøgsdrift kan også ske for en kortere periode afhængig af ansøgerens oplysninger. Gyldighedsperioden regnes fra tildelingstidspunktet. Efter udløbet af gyldighedsperioden bliver de tildelte koder til forsøgsdrift automatisk tilbageleveret til DIGST⁴⁰. Der findes yderligere informationer om tildeling af koder til forsøgsdrift i afsnit 3.5.

5.5 Overholdelse af internationale aftaler

DIGST kan ved tildeling af nummerressourcer fastsætte vilkår om overholdelse af internationale aftaler.⁴¹

DIGST stiller i praksis ved alle tildelinger et generelt vilkår om, at anvendelsen af nummerressourcerne sker i overensstemmelse med internationale aftaler.

I konkrete tilfælde, hvor det findes relevant, vil DIGST stille vilkår om overholdelse af specifikke internationale aftaler.

5.6 Overholdelse af den nationale nummerplan og national ret

³⁷ § 7, nr. 3, i nummerbekendtgørelsen.

³⁸ § 7, nr. 4, i nummerbekendtgørelsen.

³⁹ ITU's anbefaling E.212 om tildeling af MNC-koder til forsøgsdrift.

⁴⁰ Tidspunktet for udløb vil fremgå af tildelingsbrevet.

⁴¹ § 7, nr. 5, i nummerbekendtgørelsen.

DIGST kan ved tildeling af nummerressourcer fastsætte vilkår om, at tildelte nummerressourcer anvendes i overensstemmelse med den nationale nummerplan og gældende national ret.⁴²

DIGST stiller i praksis ved alle tildelinger et generelt vilkår om, at anvendelsen af nummerressourcerne sker i overensstemmelse med den nationale nummerplan og gældende national ret.

5.7 Fastsættelse af takstprincipper og maksimumpriser

DIGST kan ved tildeling af nummerressourcer fastsætte vilkår om takstprincipper og maksimumpriser for bestemte nummerserier.⁴³

DIGST har vurderet, at der ikke er noget generelt behov for at fastsætte vilkår om takstprincipper og maksimumpriser ved tildeling af nummerressourcer, men vilkåret kan tænkes anvendt i særlige tilfælde, hvor der eksempelvis findes at være behov for forbrugerbeskyttende foranstaltninger.

5.8 Vilkår ved tildeling af 116-numre

For så vidt angår tildeling af 6-cifrede kortnumre i 116-serien, er der i Europa-Kommissionens beslutning⁴⁴ fastsat nogle generelle vilkår, som vil blive knyttet til de enkelte tildelinger af 116-numre. Der er tale om følgende vilkår:

- Tjenesten skal tilbyde information, hjælp eller fungere som rapporteringskanal for borgerne eller en kombination heraf.
- Tjenesten skal være åben for alle borgere uden krav om tilmelding.
- Tjenesten må ikke være tidsbegrænset.
- Der må ikke være knyttet nogen betaling eller betalingsforpligtelse til brugen af tjenesten.
- Følgende aktiviteter må ikke være indeholdt i opkald til tjenesten: Reklamer, underholdning, markedsføring og salg eller fremtidigt salg af forretningsydelse.

Det vil eksempelvis være i strid med ovennævnte vilkår, at en udbyder af en konkret 116-tjeneste som forudsætning for at kunne foretage opkald til 116-nummeret stiller krav om, at brugere af tjenesten skal være medlemmer af en forening eller lignende – eventuelt med krav om betaling af kontingent.

Opkald til 116-numre bør ifølge Europa-Kommissionens beslutning være gratis. Det følger direkte af bemærkningerne til teleloven, at opkald til 116-numre skal være gratis for slutbrugeren, og i denne henseende sidestilles 116-numre således med gratisnumre i 80-serien.

Udover de nævnte generelle vilkår kan der for de enkelte numre i 116-serien være fastsat nogle individuelle vilkår. Disse vil i givet fald fremgå af bilaget til kommissionsbeslutningen. Det til enhver tid gældende bilag kan findes på DIGST's hjemmeside www.DIGST.dk. En udbyder, som er tildelt et nummer i 116-serien, har pligt til at holde sig orienteret om eventuelle ændringer i bilaget.

6. Betaling for tildeling af nummerressourcer

⁴² § 7, nr. 6, i nummerbekendtgørelsen.

⁴³ § 7, nr. 7, i nummerbekendtgørelsen.

⁴⁴ Europa-Kommissionens beslutning af 15. februar 2007 (K(2007)249) som ændret ved Europa-Kommissionens beslutninger af 29. oktober 2007 (K(2007)698) og 30. november 2009 (K(2009)884).

6.1 Pligt til betaling

DIGST opkræver en årlig nummerafgift hos de udbydere af elektroniske kommunikationsnet eller -tjenester og forsyningspligtudbydere, som DIGST har tildelt eller tildeler numre, nummerserier, koder eller adresser⁴⁵.

Forpligtelsen til at betale nummerafgift påhviler altid den udbyder, som har fået tildelt nummerressourcerne af DIGST, også i de tilfælde, hvor udbyderen har videretildelt nummerressourcer til en anden udbyder (fx en tjenesteudbyder). Dette er også tilfældet i forbindelse med nummerporteringer, dvs. slutbrugere tager deres nummer med ved skift mellem udbydere.

6.2 Procedurer for opkrævning

Nummerafgiftens størrelse og opkrævning fastsættes årligt på finansloven og bekendtgøres af DIGST. Bekendtgørelsen sker ved, at DIGST offentliggør nummerafgiftens størrelse på DIGST's hjemmeside, når finansloven er vedtaget.

Opkrævning af den årlige nummerafgift sker i praksis således, at DIGST udsender en faktura i første kvartal i det år, som nummerafgiften vedrører, til de udbydere, der er tildelt nummerressourcer med angivelse af hjemmel for opkrævning og angivelse af, hvilke nummerressourcer den pågældende udbyder er tildelt.

Såfremt nummerressourcer tildeles i løbet af året, opkræves nummerafgiften fra det kvartal, som nummerressourcerne bliver tildelt i. Dvs., hvis en udbyder fx får tildelt 10.000 numre i maj måned, så opkræver DIGST nummerafgift for 2. - 4. kvartal i det pågældende år.

6.3 Manglende betaling

Udbyderne har en pligt til at betale nummerafgift, jf. ovenfor i afsnit 6.1. Såfremt udbyderen ikke betaler nummerafgiften, tilbagekalder DIGST udbyderens nummerressourcer, jf. afsnit 11.3.

Som nævnt i afsnit 3.1, kan DIGST afvise en ansøgning om tildeling af nummerressourcer, hvis en udbyder har et økonomisk udestående med DIGST i form af manglende betaling af nummerafgift, uanset hvilken type af nummerressourcer, der er tale om, og uanset hvilken type af nummerressourcer, den manglende betaling af nummerafgift vedrører.⁴⁶

7. Øvrige forpligtelser i forbindelse med tildeling af nummerressourcer

7.1 Effektiv udnyttelse af nummerressourcer

DIGST skal sikre en effektiv udnyttelse af nummerressourcerne i den samlede danske nummerplan til fordel for slutbrugerne.

I den forbindelse fører DIGST tilsyn med ibrugtagning af tildelte nummerressourcer som nævnt i afsnit 5.3. Tilsynet føres alene for 8-cifrede nummerressourcer til fastnet- og mobilkommunikation samt MNC-koder. For 8-cifrede nummerressourcer gælder som ibrugtagningskrav, at minimum ét nummer

⁴⁵ § 25 i teleloven.

⁴⁶ § 4, stk. 10, i nummerbekendtgørelsen.

er tildelt en slutbruger, samt at nummerserien er registreret i OCH. For MNC-koder gælder som i brugtagningskrav, at der er udstedt et IMSI-nummer, der er dannet på baggrund af MNC-koden.

DIGST tildeler som udgangspunkt numre i blokke à 1.000 eller 10.000.⁴⁷

7.1.1. Gyldne numre og storkunder

Gyldne numre er numre, der vurderes at være særligt attraktive på grund af deres ciffersammensætning, fx 35353535 eller 88888888.

Udbydere, som ansøger om tildeling af et gyldent nummer – fx til brug for en storkunde – støder ofte på det problem i forhold til den effektive udnyttelse, at udbydere som minimum får tildelt en nummerserie på 1.000 numre, selvom kun et enkelt nummer reelt skal anvendes.

Hvert tildelt gyldent nummer kan således potentielt optage en hel serie på 1.000 numre, hvis det alene er det gyldne nummer, der er grundlaget for ansøgningen og alene er det gyldne nummer, som tages i anvendelse.

Den samme blok på 1.000 numre kan naturligvis indeholde flere gyldne numre, ligesom de øvrige numre i serien kan benyttes som "almindelige" numre. I disse tilfælde vil udnyttelsen derfor kunne blive mere effektiv.

DIGST differentierer ikke nummerafgiften mellem gyldne numre og almindelige numre, men stiller som vilkår for tildelingen, at der sker en faktisk og effektiv anvendelse af den tildelte nummerserie, jf. eksemplet i afsnit 5.2.

En tilsvarende problemstilling gælder i forhold til en udbyders ansøgning om en nummerserie på 1.000 numre, hvor ansøgningen er begrundet i en storkundes interesse i en begrænset mængde numre i den pågældende nummerserie.

Problemstillingen er relevant i tilfælde, hvor en storkunde med eksempelvis 100 medarbejdere ønsker en intern nummerplan, hvor samtlige numre starter med de samme fire cifre. I sådanne tilfælde har udbyderen brug for en nummerserie på 10.000 numre, uagtet at storkunden reelt kun har brug for 100 numre.

I forlængelse heraf kan en storkunde have et legitimt ønske om at sikre sig mulighed for at udvide den interne nummerplan i takt med, at virksomheden udvikler sig, og flere medarbejdere ansættes. Man kan i disse tilfælde forestille sig, at udbyderen på vegne af storkunden vil ansøge om de 10.000 numre – hvoraf de 100 numre forventes taget i brug umiddelbart, mens resten holdes i reserve (hos enten udbyder eller storkunde) – selvom storkunden ikke vil få brug for tilnærmelsesvis 10.000 numre.

7.2 Udbydernes forpligtelse til at sikre korrekt dirigering

Der påhviler udbydere af elektroniske kommunikationsnet eller -tjenester en pligt til at sikre korrekt dirigering af opkald til abonnentnumre, der er omfattede af den samlede danske nummerplan. Der påhviler desuden udbydere en pligt til at sikre korrekt dirigering af opkald til det europæiske telefonnummerområde, ligesom det påhviler disse udbydere at sikre korrekt dirigering af opkald til abonnentnumre, der er omfattet af nummerportabilitet.⁴⁸

Det betyder, at udbydere, i det omfang disse selv udbyder slutbrugerprodukter, der indeholder opkald til den pågældende type af abonnentnumre, direkte eller indirekte skal aflevere opkaldet til den udbyder, som er tildelt abonnentnummeret. Dvs., at en forudsætning for, at en udbyder er forpligtet til at dirigere opkald til fx 90-numre er, at udbyderne selv udbyder 90-numre til egne slutbrugere.

⁴⁷ § 5, stk. 1, i nummerbekendtgørelsen.

⁴⁸ § 30, stk. 1, i teleloven.

Muligheden for, at udbyderen kan dirigere et opkald både direkte og indirekte, betyder, at en udbyder ikke behøver at have samtrafikaftaler med alle udbydere af elektroniske kommunikationsnet eller -tjenester, da et opkald kan dirigeres ved hjælp af en eller flere mellemliggende udbydere.

Der er således to forudsætninger knyttet til dirigeringspligten:

- Udbyderen, der skal dirigere opkaldet, skal selv udbyde de pågældende tjenester, der omfatter opkald til de pågældende kategorier af numre, og
- der skal være indgået en samtrafikaftale om dirigering til de pågældende numre/tjenester.

Særligt for så vidt angår dirigering til det europæiske telefonnummerområde bemærkes det, at dirigeringspligten alene gælder, hvor det er økonomisk og teknisk muligt.

7.3 Pligt til oplysning til forsyningspligtudbyders nummerdatabase

Hvis man som udbyder af elektroniske kommunikationsnet eller -tjenester råder over nummerressourcer, har man pligt til at videregive nummeroplysningsdata til forsyningspligtudbyderens nummerfortegnelsen (118).

8. Videretildeling og overdragelse af nummerressourcer

8.1 Videretildeling af nummerressourcer

Videretildeling indebærer, at den udbyder, der har fået tildelt nummerressourcer af DIGST, videretildeler dem til fx tjenesteudbydere. Videretildeling sker endvidere ved nummerportering.

DIGST skal ikke godkende udbydernes videretildeling.

Ved videretildeling er det stadig den oprindelige udbyder, der er tildelt nummerressourcerne af DIGST. Nummerressourcerne stilles imidlertid til rådighed for en anden udbyder end den, der er tildelt nummerressourcerne. Dette indebærer bl.a., at det er den oprindelige udbyder, der skal betale nummerafgiften.⁴⁹

En udbyder kan kun videretildele i ét led af hensyn til at udbyderen skal sikre, at en tjenesteudbyder, der har fået videretildelt nummerressourcer, overholder reglerne på området og vilkår fastsat ved tildelingen af nummerressourcerne.⁵⁰

Videretildeling af nummerressourcer til andre udbydere af elektroniske kommunikationsnet eller -tjenester må ikke ske til udbydere, der ikke på anden vis har kunnet få tildelt nummerressourcer direkte af DIGST, hvis det er begrundet i knaphed inden for de samlede nummerressourcer.⁵¹

8.2 Overdragelse af nummerressourcer

Overdragelse af nummerressourcer kan være relevant i forbindelse med overdragelse eller salg af kunder til en anden udbyder, hvor også kundernes numre og eventuelt andre nummerressourcer overdrages, samt fx i forbindelse med ophør af virksomhed. Der vil endvidere kunne være tale om over-

⁴⁹ I medfør af § 25 i teleloven.

⁵⁰ § 8, stk. 2, i nummerbekendtgørelsen.

⁵¹ § 9, stk. 1, i nummerbekendtgørelsen.

dragelse af nummerressourcer, hvis en udbyder overdrager et helt forretningsområde inklusive nummerressourcer til en anden udbyder. Hvornår der er tale om en overdragelse, vil blive vurderet på baggrund af de selskabsretlige regler.

DIGST skal godkende overdragelse af nummerressourcer

En udbyder, der er tildelt nummerressourcer, må ikke uden DIGST's godkendelse overdrage disse nummerressourcer til en anden udbyder.⁵² Den udbyder, der ønsker at overdrage nummerressourcer til en anden udbyder, skal ansøge DIGST om at overdrage de pågældende nummerressourcer med henblik på at opnå styrelsens godkendelse af overdragelsen.

Kriterier der indgår i DIGST's vurdering af en overdragelse

Når DIGST foretager en vurdering af, hvorvidt en overdragelse kan godkendes, vil styrelsen først vurdere, om den udbyder, til hvem nummerressourcerne overdrages, er en udbyder i telelovens forstand. Herudover vil styrelsen vurdere oplysningerne i den ansøgning, der ligger til grund for overdragelsen.

Udgangspunktet er, at en overdragelse skal sidestilles med en tildeling. Det vil sige, at DIGST kræver de samme oplysninger ved en overdragelse som i forbindelse med en ansøgning om tildeling af nummerressourcer, herunder fx omfang af allerede tildelte nummerressourcer, adresseoplysninger og beskrivelse af den påtænkte anvendelse af de overdragne nummerressourcer.

Vilkår ved overdragelser

Som udgangspunkt videreføres de vilkår for nummerressourcerne, som er fastsat ved den oprindelige tildeling. Imidlertid kan der være behov for, at DIGST fastsætter supplerende vilkår i forbindelse med overdragelsen med henblik på at understøtte de vilkår, som blev fastsat ved den oprindelige tildeling.⁵³ Dette kan fx være vilkår om tiltag, som udbyderen skal iværksætte med henblik på at sikre en effektiv udnyttelse af nummerressourcerne.

Nummerafgift i forbindelse med overdragelse

Når DIGST godkender en overdragelse af nummerressourcer, vil den modtagende udbyder skulle betale nummerafgift fra det kvartal, hvor overdragelsen finder sted. Det betyder, at den afgivende udbyder opkræves nummerafgift til og med det kvartal, der ligger forud for kvartalet, hvor overdragelsen finder sted. I praksis betyder dette, at eftersom afgivende udbyder har betalt nummerafgift for ét år, skal DIGST tilbagebetale nummerafgiften til den afgivende udbyder for de relevante kvartaler (der efter overdragelsen skal betales af den modtagende udbyder).

Et eksempel på ovennævnte er følgende: Hvis den afgivende udbyder overdrager nummerressourcer til den modtagende udbyder den 10. april (2. kvartal), så vil den modtagende udbyder skulle betale nummerafgift fra 2.-4. kvartal, og den afgivende modtager skal betale nummerafgift til og med 1. kvartal (til og med den 31. marts). Eftersom udbyderne betaler nummerafgift for ét år ad gangen betyder det i praksis, at DIGST skal tilbagebetale nummerafgift til den afgivende udbyder for 2.-4. kvartal.

9. Tilbagelevering og inddragelse af nummerressourcer, konkurs m.v.

9.1 Tilbagelevering af nummerressourcer

En udbyder kan til enhver tid tilbagelevere de nummerressourcer, som DIGST har tildelt udbyderen. Nummerressourcer skal som udgangspunkt tilbageleveres i samme omfang, som nummerressourcerne er blevet tildelt. En udbyder kan dog tilbagelevere tildelte nummerserier i samlede serier á 1.000 numre, forudsat at der ikke i en samlet serie er foretaget portering af numre til andre udbydere.⁵⁴

Såfremt en udbyder ønsker at tilbagelevere nummerressourcer, skal udbyderen ansøge DIGST herom. Såfremt der er tale om tilbagelevering af en nummerserie, vil DIGST bede udbyderen om at bekræfte,

⁵² § 9 stk. 2, i nummerbekendtgørelsen.

⁵³ § 9 stk. 3, jf. § 7, i nummerbekendtgørelsen.

⁵⁴ § 9, stk. 4 og 5, i nummerbekendtgørelsen.

at der ikke porteringer i serien. Såfremt der ikke er porterede numre i nummerserien, vil styrelsen registrere tilbageleveringen og bekræfte dette skriftligt overfor udbyderen. Omvendt, hvis der er porterede numre i en nummerserie, vil styrelsen skriftligt afvise ansøgningen om tilbagelevering.

Hvordan beregnes nummerafgiften ved tilbagelevering af nummerressourcer?

Som nævnt i afsnit 6.2 beregnes nummerafgiften for hvert påbegyndt kvartal, hvor nummerressourcerne er tildelt. Når en udbyder tilbageleverer nummerressourcer, skal der betales nummerafgift til og med det kvartal, hvori nummerressourcerne tilbageleveres. Nummerafgiften vil blive tilbagebetalt for de øvrige kvartaler i det pågældende år. Det vil sige, at hvis en udbyder eksempelvis tilbageleverer nummerressourcer i april måned (2. kvartal), så vil DIGST tilbagebetale nummerafgiften for 3.-4. kvartal. Tilbagebetalingen vil foregå til udbyderens NemKonto knyttet til CVR-nummeret. Udenlandske udbydere, der ikke har CVR-nummer, skal over for DIGST give oplysninger om udbyderens bank, herunder registrerings- og kontonummer samt BIC/SWIFT til brug for DIGST's tilbagebetaling.

9.2 Inddragelse af nummerressourcer

DIGST kan inddrage nummerressourcer, hvis det er nødvendigt som følge af ændringer i den samlede danske nummerplan. I så fald sker inddragelsen med 3 års varsel.⁵⁵ Bestemmelsen kan eksempelvis anvendes, hvis den nuværende 8-cifrede nummerplan på et tidspunkt ikke længere er tilstrækkelig, og en udvidelse til fx en 9-cifret nummerplan skal gennemføres.

Endvidere kan DIGST inddrage nummerressourcer, hvis de tildelte nummerressourcer ikke er taget i anvendelse, ikke længere er i brug eller ikke er dokumenteret overfor DIGST, at nummerressourcerne er taget i brug, samt det ud fra kapacitetsmæssige eller planlægningsmæssige hensyn skønnes nødvendigt. I så fald sker inddragelse med 6 måneders varsel.⁵⁶

DIGST kan ændre eller erstatte allerede tildelte nummerressourcer med andre, hvis det ud fra kapacitetsmæssige hensyn eller generelle nummerplanlægningshensyn skønnes nødvendigt. Nummerressourcer kan ligeledes ændres eller erstattes, hvis det ud fra en helhedsbetragtning skønnes formålstjenligt af hensyn til sikring af en effektiv udnyttelse af den samlede nummerkapacitet.⁵⁷ Sker der ændring af nummerressourcer, der er taget i brug, sker dette med 3 års varsel.⁵⁸

En afgørelse om inddragelse, ændring eller erstatning vil kunne påklages, jf. afsnit 3.6, hvor adgangen til klage er nærmere beskrevet.

For så vidt angår afregning af nummerafgiften i de nævnte tilfælde henvises til afsnit 9.1 ovenfor.

9.3 Konkurs

DIGST har ikke fastsat regler om konsekvensen af konkurs for de nummerressourcer, som en konkursramt udbyder er tildelt. DIGST's praksis indebærer, at styrelsen kontakter kurator for udbyderens konkursbo og indgår i dialog med konkursboet om, hvorvidt nummerressourcerne ønskes overdraget til en anden udbyder, eller om kurator ønsker at tilbagelevere nummerressourcerne til DIGST.

Nummerserier skal være uden porteringer ved tilbagelevering

Tilbagelevering af nummerserier i forbindelse med konkurs forudsætter, at der ikke er porteret numre til andre selskaber i udbyderens 8-cifrede nummerserier, idet DIGST tildeler nummerserier, der er "hele" og derfor ønsker at modtage "hele" nummerserier med henblik på, at de efterfølgende kan tildeles andre udbydere.⁵⁹

⁵⁵ § 28, stk. 1, nr. 1 og stk. 2, i nummerbekendtgørelsen.

⁵⁶ § 28, stk. 1, nr. 2 og stk. 3, i nummerbekendtgørelsen.

⁵⁷ § 29, stk. 1, nr. 1 og 2.

⁵⁸ § 29, stk. 2, i nummerbekendtgørelsen.

⁵⁹ § 8, stk. 4, i nummerbekendtgørelsen.

Konsekvensen for slutbrugeren (udbyderens kunder)

Hvis konkursboet ønsker at tilbagelevere nummerserier til DIGST, vil det betyde, at eventuelle kunder mister deres nummer. Såfremt der måtte være porteret numre til andre udbydere i den tilbageleverede nummerserie, vil de udbydere, som har modtaget de porterede numre, skulle ændre kundernes numre, hvilket betyder, at slutbrugeren mister sit nummer, medmindre der er en udbyder, som vil overtage den nummerserie, hvor slutbrugers nummer indgår.

Spørgsmålet om konkurs bør indgå i den aftale slutbrugeren indgår med sit teleselskab, og udbyderen bør orientere slutbrugeren om konsekvensen af konkurs.

DIGST's praksis i relation til udbyderes konkurs

DIGST har i nogle tilfælde oplevet, at nummerserier, der tilbageleveres af den konkursramte udbyders kurator, har indeholdt numre, som har været porteret til andre udbydere.⁶⁰ På denne baggrund har DIGST indført en praksis for de tilfælde, hvor nummerressourcer tilbageleveres ved konkurs.⁶¹

DIGST's praksis indebærer, at styrelsen foretager et opslag i OCH (Operators Clearing House) eller kontakter OCH med henblik på at få oplyst, hvorvidt der er porterede numre i den pågældende nummerserie. Hvis der er numre porteret til andre udbydere, vil DIGST kontakte de pågældende udbydere og give de pågældende udbydere mulighed for, at én udbyder kan overtage den pågældende nummerserie.

Såfremt der ikke er en udbyder, som er interesseret i at overtage den pågældende nummerserie, vil slutbrugere med telefonnumre i nummerserien således miste sine oprindelige numre.

Hvis en ny udbyder overtager den pågældende nummerserie, vil det vil være nødvendigt, at den udbyder, der overtager nummerserien, kontakter slutbrugere med numre i nummerserien og tilbyder dem nye numre (men slutbrugeren kan også flytte til en anden udbyder).

10. Nummerportering

Nummerportering indebærer, at udbydere skal sikre, at slutbrugere hos disse kan medtage abonnentnumre ved skift mellem udbydere⁶².

10.1 Hvad omfatter retten til nummerportering?

Retten til nummerportering indebærer, at en slutbruger har ret til at medtage sine abonnentnumre, når slutbrugeren skifter til en ny udbyder. Et abonnentnummer er ethvert nummer, som er omfattet af den samlede danske nummerplan, og som kan videretildeles til en slutbruger. Retten til at medtage abonnentnumre gælder både inden for områderne mobiltelefoni og fastnettelefoni, herunder også ISDN og IP-telefoni.⁶³

Retten til at tage sit abonnentnummer med sig ved skift af udbyder er ubetinget og gælder for alle 8- og 12-cifrede numre. Kortnumre vil også kunne være omfattet af definitionen i det omfang, et kortnummer er videretildelt til en slutbruger.

Udgangspunktet er, at det er retten til at tage enkeltnumre med sig, når man skifter udbyder, der er beskyttet. Dvs. numre, der indgår i det abonnement, man har oprettet hos sit teleselskab. Retten til

⁶⁰ Tilsvarende har været tilfældet i situationer, hvor DIGST har tilbagekaldt nummerressourcer på grund af manglende betaling af nummerafgift.

⁶¹ Eller tilbagekaldes på grund af manglende betaling af nummerafgift.

⁶² § 26, stk. 1, i teleloven.

⁶³ § 26, stk. 1, i teleloven.

nummerportering vil dog også omfatte en storkundes hele nummerserie, hvis hele nummerserien er omfattet af storkundens abonnement hos teleselskabet.

Retten til nummerportering gælder dog ikke i det omfang, man samtidig skifter på tværs af faste og mobile net (såkaldt krydsportabilitet). Man har som slutbruger altså ikke krav på at kunne tage sit abonnentnummer med, når man skifter fra fx en fastnetudbyder til en udbyder, der alene tilbyder mobiletelefoni.

Udbyderne kan dog vælge at tilbyde tjenester, der giver slutbrugerne mulighed for at skifte på tværs af faste og mobile net.

Udbydere skal sikre, at en slutbruger, der opsig en abonnentaftale, kan bevare retten til nummerportering af et nummer fra den nationale nummerplan til en anden udbyder i mindst 1 måned efter datoen for opsigelsen, medmindre slutbrugeren har givet afkald på denne ret.⁶⁴

En slutbruger skal desuden have mulighed for at portere sit abonnentnummer senest ved udgangen af den næstfølgende arbejdsdag efter, at anmodningen er kommet frem til den afgivende udbyder (såkaldt 1-dagsportering). Portering af nummeret må dog tidligst ske, når slutbrugeren's abonnement hos den modtagende udbyder er trådt i kraft.⁶⁵

Retten til nummerportering er ubetinget. Slutbrugeren skal således ikke afvente udløbet af en eventuel bindingsperiode eller et opsigelsesvarsel, før slutbrugeren kan få porteret sit nummer.⁶⁶

Som nævnt skal abonnementet hos den modtagende udbyder være trådt i kraft, før porteringen kan ske. Hvornår porteringen skal finde sted, beror derfor på den aftale, slutbrugeren konkret har indgået med den modtagende udbyder herom.

Det er dermed ikke udelukket, at slutbrugeren kan aftale en individuel porteringsdato med den modtagende udbyder, hvilket kan være særligt relevant i forhold til erhvervsdrivende, hvor det kan være vanskeligt at portere en større portion numre og få disse aktiveret hos den modtagende udbyder inden for en frist på én arbejdsdag.

Slutbrugere, der udnytter deres ret til at tage abonnentnumre med sig til en ny udbyder, skal stadig overholde bestemmelser i kontrakten med den afgivende udbyder om opfyldelse af betalingsforpligtelser for en eventuel bindingsperiode eller under et opsigelsesvarsel.

Slutbrugeren's anmodning om nummerportering medfører dermed ikke, at slutbrugeren bliver løst fra at opfylde kontraktmæssige økonomiske forpligtelser.

I tilfælde af forsinket portering eller misbrug af portering skal udbydere yde den berørte slutbruger en rimelig kompensation.⁶⁷

Hvad, der er en rimelig kompensation, defineres af den enkelte udbyder og skal fremgå af abonnementsaftalen med slutbrugeren.

Den nærmere regulering af, hvem der bærer ansvaret og dermed har kompensationsforpligtelsen overfor slutbrugeren i forbindelse med forsinket portering eller misbrug af portering, er beskrevet i brancheaftalen om nummerportering, som kan rekvireres via OCH's hjemmeside www.och.dk. OCH administrerer en database over samtlige porterede numre i Danmark. Når et abonnentnummer derfor skifter fra den udbyder, der oprindeligt har fået nummeret tildelt af DIGST, til en ny udbyder, bliver dette registreret i OCH's database.

⁶⁴ § 26, stk. 3, i teleloven.

⁶⁵ § 27, stk. 1, i teleloven.

⁶⁶ § 27, stk. 2, i teleloven.

⁶⁷ § 27, stk. 4, i teleloven.

DIGST fører ikke tilsyn med størrelsen af konkrete kompensationer. Forbrugerklager over konkrete kompensationer kan indbringes for Teleankenævnet. Erhvervsmæssige klager over konkrete kompensationer skal afgøres civilretligt.

10.2 Procedurer for nummerportering

En nummerportering igangsættes typisk ved, at en slutbruger retter henvendelse til den modtagende udbyder og anmoder denne om at iværksætte en portering af slutbrugerens abonnentnummer.

Den modtagende udbyder sørger derefter for, at porteringsproceduren iværksættes samtidig med, at udbyderen på vegne af slutbrugeren opsiges dennes abonnement hos den afgivende udbyder.

Slutbrugeren skal som udgangspunkt ikke foretage sig noget i forhold til den afgivende udbyder. Såfremt slutbrugeren selv opsiges sit abonnement hos den afgivende udbyder, forinden en nummerportering er igangsat, mister slutbrugeren som udgangspunkt retten til nummeret og dermed retten til at få nummeret porteret til en ny udbyder.

I tilfælde af fejl i nummerporteringsprocessen skal den afgivende udbyder genaktivere slutbrugerens nummer og de forbundne tjenester, indtil nummerporteringen er gennemført. Den afgivende udbyder skal fortsætte med at stille tjenesten til rådighed på samme vilkår og betingelser, indtil den modtagende udbyders tjeneste er blevet aktiveret. Den tid, som tjenesten er utilgængelig under skifte- og nummerporteringsprocessen, må ikke udgøre mere end én arbejdsdag.⁶⁸

Som nævnt ovenfor, skal udbyderen, som modtager numre som led i nummerportering, forestå skifte- og nummerporteringsprocessen. Udbyderen må ikke forsinke skifte- og nummerporteringsprocessen, og udbyderen må ikke portere numre eller skifte udbyder uden slutbrugernes udtrykkelige samtykke. Slutbrugerens abonnentaftaler med den afgivende udbyder ophører automatisk efter afslutningen af skiftet af udbyder.⁶⁹

De nærmere procedureskridt er beskrevet i brancheaftalen om nummerportering, som kan rekvireres via OCH's hjemmeside www.och.dk.

Det er således de involverede udbydere, der primært håndterer portering af slutbrugeres abonnentnumre. DIGST er som udgangspunkt ikke involveret i selve porteringsprocessen, medmindre der opstår komplikationer, eller en slutbruger retter henvendelse til DIGST med oplysning om, at en portering fx er forsinket, hvor slutbrugeren har aftalt med den modtagende udbyder, at porteringen skulle ske på én dag.

Foruden udbyderne er også OCH involveret i portering af slutbrugeres abonnentnumre.

11. Tilsyn og sanktioner

DIGST har i sager på nummerområdet mulighed for at anvende forskellige sanktioner til bl.a. at sikre, at nummerressourcer bliver anvendt, tilbagekaldt og tilbageleveret i overensstemmelse med de vilkår, der er fastsat i tildelingen af den pågældende nummerressource i medfør af reglerne i teleloven og nummerbekendtgørelsen.⁷⁰

DIGST fører tilsyn med overholdelse af telelovens og nummerbekendtgørelsens regler om nummerforhold⁷¹ og har i den forbindelse mulighed for bl.a. at sanktionere overtrædelser af vilkår fastsat ved tildeling af nummerressourcer. Eksempelvis kan DIGST træffe afgørelse om:

⁶⁸ § 27, stk. 3, i teleloven.

⁶⁹ § 28 a, i teleloven.

⁷⁰ § 79 i teleloven og § 27 i nummerbekendtgørelsen.

⁷¹ § 32, stk. 1, i teleloven.

- Påbud
- Tvangsbøder
- Tilbagekaldelse

11.1 Påbud

DIGST kan udstede påbud til udbydere af elektroniske kommunikationsnet eller -tjenester om overholdelse af reglerne i teleloven og nummerbekendtgørelsen samt vilkår fastsat i medfør heraf.

11.2 Tvangsbøder

Efterkommes en afgørelse ikke, eller undlader udbydere eller ejere af elektroniske kommunikationsnet eller -tjenester at give de oplysninger, som DIGST kan kræve efter teleloven, kan DIGST pålægge disse udbydere eller ejere af elektroniske kommunikationsnet eller -tjenester tvangsbøder.⁷²

11.3 Tilbagekaldelse

DIGST kan tilbagekalde nummerressourcer ved alvorlige og gentagne overtrædelser af telelovens bestemmelser om administration og anvendelse af den samlede danske nummerplan samt dirigering (telelovens kap. 6 og 8), bestemmelserne i nummerbekendtgørelsen samt vilkårene for tildeling af de pågældende nummerressourcer.⁷³

Som eksempel kan nævnes, at DIGST kan tilbagekalde en udbyders nummerressourcer i tilfælde af, at udbyderen ikke betaler skyldig nummerafgift for brugen af nummerressourcerne, jf. afsnit 6.

⁷² § 79, stk. 1, i teleloven.

⁷³ § 27 i nummerbekendtgørelsen.

Bilag 1: Gennemgang samt beskrivelse af den danske nummerplan, herunder beskrivelse af de enkelte nummerserier, koder m.v. samt brugen heraf.

Den danske nummerplan er en fælles, entydig, lukket og ikke-geografisk nummerplan.

Nummerplanen bygger på internationale standarder og reguleringer vedrørende nummerering i elektroniske kommunikationsnet, herunder især ITU's anbefaling E.164.

En fælles nummerplan

At nummerplanen er fælles for nettene indebærer, at numrene principielt vil kunne nås fra alle abonnenter i net, som benytter nummerplanen.

Udveksling af trafik mellem nettene vil dog kun kunne finde sted i det omfang, udbyderne indgår samtrafikaftaler herom, ligesom indholdet af samtrafikaftalerne vil kunne indebære, at enkelte tjenester eller numre ikke vil kunne kaldes.

En entydig nummerplan

At nummerplanen er entydig indebærer, at et givet nummer kun har én anvendelse/ét formål, uanset hvor i de offentlige elektroniske kommunikationsnet opkaldet foretages. Fx giver opkald til 112 altid gratis adgang til de af myndighederne etablerede alarmcentraler via den anviste adgang.

Ligeledes gælder det for abonnentnumre, at opkald til et givet nummer altid går til den samme bruger, uanset hvor i de offentlige elektroniske kommunikationsnet opkaldet foretages.

En lukket, ikke-geografisk nummerplan

Den danske nummerplan er som udgangspunkt bygget op som en lukket, ikke-geografisk 8-cifret nummerplan. Der er ikke forskel på antallet af cifre i et abonnentnummer ved lokale eller nationale opkald, og der er ikke i numrene indeholdt information om, hvor i landet de hører til.

Hovedparten af numrene i den danske nummerplan er 8-cifrede eller 12-cifrede, men der er dog også kortnumre til brug for særlige formål med tre, fire, fem og seks cifre. Kortnumrene er placeret i de nummerserier, der begynder med cifrene 0-1, de 8-cifrede numre er placeret i serierne, der begynder med cifrene 2-9, mens de 12-cifrede begynder med cifrene 37.

Nummerserier til særlige formål

Ifølge teleloven skal der bl.a. afsættes særskilte nummerressourcer til kortnumre, numre med særlige takseringsforhold, gratisnumre, numre til overtakserede tjenester, numre til brug for M2M-kommunikation samt til reservation med henblik på eventuel senere omlægning af nummerplanen.⁷⁴

Nummerserierne med førsteciffer 2-9 og tredjeciffer 0 er afsat til evt. fremtidig udvidelse af nummerplanen.

Derudover tildeler DIGST som udgangspunkt numre til de formål, der følger den plan, der fremgår af oversigten nedenfor.

Kortnumre, numre med særlige takseringsforhold og numre til brug for M2M-kommunikation udgøres af følgende kategorier af numre:⁷⁵

M2M-tjenester (37cdefghijkl)

⁷⁴ § 21, stk. 2, nr. 1, i teleloven.

⁷⁵ §§ 12-22 i nummerbekendtgørelsen.

Nummerserien, der starter med cifrene 37, er afsat til M2M-kommunikation. 12-cifrede numre i nummerserien 37 må således alene anvendes til M2M-kommunikation.⁷⁶ Indtil videre er kun den del af nummerserien, der starter med 3710, taget i brug. Nummerserierne 3711-3719 og 372-379 tages i brug, når det skønnes nødvendigt.

Udbydere, der udbyder andre elektroniske kommunikationstjenester end interpersonelle kommunikationstjenester uden for Danmark, kan udelukkende tildeles numre fra nummerserien 37 til dette formål.⁷⁷

Ved M2M-kommunikation forstås en fuldt ud eller overvejende automatisk initieret kommunikation via et elektronisk kommunikationsnet mellem to eller flere forudbestemte anordninger.

Ved M2M-kommunikation forstås endvidere kommunikation via et mobilt bredbåndsnet.

Ved fuldt ud eller overvejende automatisk initieret kommunikation forstås elektronisk udveksling af information, der er automatisk styret med lille eller ingen menneskelig indblanding. Kommunikationen foregår typisk mellem to eller nogle få forudbestemte anordninger, fx en server og en terminal. Det udelukker ikke, at kommunikationen kan initieres af en person. Eksempler på dette kan være en elevatoralarm eller en overfaldsalarm. I begge tilfælde vil en persons tryk på alarmknappen alarmere en forudbestemt alarmcentral eller initiere et opkald til en forudbestemt alarmcentral. Alle anordninger kontrolleres imidlertid direkte eller indirekte af mennesker, hvorfor det ikke er muligt at definere en klar grænse mellem kommunikation initieret af henholdsvis mennesker og anordninger.

Ved M2M-kommunikation kan der indgå tale, såfremt denne funktion er en integreret del af en tjeneste. Eksempler på dette kan være en elevatoralarm eller eCall, hvor det er muligt at etablere en telefonforbindelse mellem elevatoren/bilen og en alarmcentral. Det forudsættes dog stadig, at der også i disse tilfælde er tale om en overvejende automatisk initieret kommunikation via et elektronisk kommunikationsnet mellem to eller flere forudbestemte anordninger.

Ved en anordning forstås en elektronisk enhed, der er i stand til at modtage og/eller sende data over et elektronisk kommunikationsnet. Anordningen kan eksempelvis udgøre en GSM-enhed, der aflæser elmålere, vandmålere og varmemålere og sender de aflæste data til forsyningsselskabet. Anordningen kan også formidle oplysninger om et køretøjs position, som det er tilfældet ved brug af GPS-udstyr, eller foretage opkald til en vagt- eller alarmcentral. Anordninger kan integreres i stort set alt, der ønskes overvåget, målt eller styret.

Mobile bredbåndstjenester anses også som omfattet af definitionen på M2M-kommunikation, i det omfang sådanne tjenester ikke omfatter almindelig taletelefoni.

Udlandspræfiks (00)

Udlandspræfikset anvendes ved opkald til udlandet og efterfølges umiddelbart af det pågældende lands landekode (Country Code) samt det nationale valgte nummer. Ved landekode forstås det unikke 1-, 2- eller 3-cifrede nummer, som tildeles af ITU i henhold til anbefaling E.164. Danmarks landekode er 45. Udlandspræfiks 00 fremgår af teledirektivets⁷⁸ art. 93, stk. 5.

Operatørforvalgskoder (10cd)

Nummerserien 10cd anvendes til 4-cifrede operatørforvalgskoder. Ved operatørforvalg forstås, at slutbrugeren i forbindelse med den enkelte samtale kan vælge en anden udbyder.

Nummerserierne 108d-109d er afsat til 4-cifrede operatørforvalgskoder, men vil først blive taget i brug, når det skønnes nødvendigt.

Forsyningspligtstjenester, numeroplysningstjenester og særlige tjenester af samfundsmæssig betydning m.v. (11c og 12c)

⁷⁶ § 22, stk. 1, i nummerbekendtgørelsen.

⁷⁷ § 22, stk. 2, jf. § 31, stk. 2, i nummerbekendtgørelsen.

⁷⁸ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2018/1972 af 11. december 2018 om oprettelse af en europæisk kodeks for elektronisk kommunikation.

Numre i nummerserien 11c anvendes som 3-cifrede kortnumre til brug for udbud af forsyningspligt-tjenester eller særlige tjenester af samfundsmæssig betydning, hvilket vil sige de i § 22, stk. 1, nr. 1, 2 og 3, i teleloven nævnte tjenester.

Numre i nummerserien 12c må alene anvendes som 3-cifrede kortnumre til brug for en fælles telefonlinje til offentlige myndigheder.⁷⁹

Afgørelsen af, om der kan ske tildeling af et 3-cifret kortnummer til en tjeneste, vil dog bero på en konkret vurdering af den pågældende tjeneste.

Alarmnummer (112)

Nummeret 112 anvendes for opkald til den offentlige alarmtjeneste.

Adgangskoder til andre net (16cde)

5-cifrede numre i 16-serien anvendes til direkte at komme i forbindelse med andre net og tjenester, herunder datakommunikationsnet som fx VPN-tjenester. Nummerserierne 164de-169de er afsat til 5-cifrede adgangskoder, men vil først blive taget i brug, når det skønnes nødvendigt.

Nummeroplysningstjenester eller særlige tjenester (18cd)

Nummerserien 18cd anvendes til brug for adgang til nummeroplysningstjenester, for udbud af særlige tjenester af samfundsmæssig betydning samt til udbud af fælles tjenester af særlig forbrugermæssig eller samfundsrelateret karakter, der knytter sig til udbuddet af elektroniske kommunikationsnet eller -tjenester.

4-cifrede kortnumre er en væsentligt mere begrænset ressource i forhold til 8-cifrede numre.

Det vil bero på en samlet vurdering afhængig af den konkrete anmodning om 4-cifret kortnummer, hvorvidt en tjeneste kan betragtes som værende af særlig samfundsmæssig betydning. I denne vurdering kan DIGST lægge vægt på, om tjenesten er landsdækkende, bredt informerende og jævnligt anvendt. DIGST kan således lægge vægt på, hvor mange der har adgang til tjenesten, hvor mange der forventes at ville anvende tjenesten, hvor hyppigt tjenesten forventes anvendt, og hvor stor en del af befolkningen, der er målgruppe for tjenesten. DIGST kan anvende alle tre kriterier eller færre afhængig af den konkrete sag.

Endvidere kan DIGST efter en konkret vurdering gennemføre en høring af relevante parter forud for en vurdering af, om et 4-cifret kortnummer kan tildeles en udbyder.

Afgørelsen af, om der kan ske tildeling af et 4-cifret kortnummer til en tjeneste, vil bero på en konkret vurdering af den pågældende tjeneste. Det skal i den forbindelse bemærkes, at de ovenstående tre kriterier kan indgå i en vurdering af hver enkelt tjeneste, også selvom disse tilbydes under det samme kortnummer.

Tildeling af kortnumre i 18cd-serien er ikke forbeholdt offentlige myndigheder.

Numre i 116-nummerserien (europæiske harmoniserede tjenester af samfundsmæssig betydning)

6-cifrede numre i nummerserien 116def anvendes som 6-cifrede kortnumre til brug for europæisk harmoniserede tjenester af samfundsmæssig betydning, jf. Europa-Kommissionens beslutning af 15. februar 2007 (K(2007)249) med senere ændringer. Det fremgår nærmere af bilaget⁸⁰ til Europa-Kommissionens beslutning, hvilke numre i 116-nummerserien der må tages i brug og til hvilket formål.

Kortnummeret 116 112 kan dog ikke tildeles eller bruges af nogen tjeneste, idet der er en vis risiko for at forveksle nummeret med alarmnummer 112. Det fremgår ligeledes, at det skal være gratis for en slutbruger at ringe til et 116-nummer.

Gratisnumre uden opkalds- eller minutbaseret taksering (80cdefgh)

Nummerserien 80cdefgh anvendes for tjenester, hvor opkald sker uden opkalds- eller minutbaseret taksering af den kaldende slutbruger.

⁷⁹ § 22, stk. 1, nr. 2 i teleloven og § 15, stk. 2, i nummerbekendtgørelsen.

⁸⁰ Bilaget til kommissionsbeslutningen kan findes på DIGST's hjemmeside www.DIGST.dk.

Disse numre anvendes ikke til Universal International Freephone Services. Til dette formål anvendes Universal International Freephone Numbers (UIFN), der er en nummerressource, der tildeles og administreres direkte af ITU.

Yderligere information om UIFN-numre kan findes i ITU-anbefalingerne⁸¹ E.169 og E.152.

Informations- og indholdstjenester (901-905defgh)

Nummerserierne 901, 902, 903, 904 og 905 anvendes til forskellige kategorier af overtakserede informations- og indholdstjenester.

Informations- og indholdstjenester må kun placeres i de relevante nummerserier. Numre i 901-905-serierne må endvidere ikke anvendes til andet end informations- og indholdstjenester.

Overtakserede tjenester (909defgh)

Nummerserien 909defgh anvendes til brug for en udbyders overtakserede tjenester under forudsætning af, at disse tjenester ikke er informations- eller indholdstjenester (f.eks. betalingstelefoner).

8-cifrede numre

De 8-cifrede numre kan inddeles i følgende kategorier:

- 1) Nummerserier, der er afsat fortrinsvis til fastnetkommunikation, herunder fastnettelefoni, ISDN og IP-telefoni.
- 2) Nummerserier, der er afsat fortrinsvis til mobilkommunikation, herunder mobiltelefoni.
- 3) Nummerserier, der er afsat til brug for gratis kald (80-numre).
- 4) Nummerserier, der er afsat til overtakserede tjenester (90-numre).
- 5) Nummerserier, der er afsat til reserve.

Koder til datanet og elektroniske kommunikationsnet

Bestemmelserne om koder til brug for datanet og andre elektroniske kommunikationsnet findes i nummerbekendtgørelsens §§ 25-26. Af disse bestemmelser fremgår retningslinjer vedrørende nedenstående typer af koder:

Data Network Identification Code (DNIC)

Nummerering i offentlige datanet er fastlagt i ITU anbefaling X.121, hvori det er fastsat, at terminaltilslutningspunkterne (kunderne) skal kunne identificeres på et nummer, der maksimalt må være 14 cifre.

Af disse maksimalt 14 cifre udgør de første fire cifre det såkaldte DNIC (Data Network Identification Code), der fungerer som det universelle nummer på det datanet, abonnenten er tilsluttet.

Den globale udnyttelse af DNIC'erne administreres af ITU, mens disponering af DNIC'ens sidste del administreres nationalt, hvor igennem Danmark kan disponere over DNIC'erne 2380-2389 og 2390-2399 (de efterfølgende 10 cifre disponeres af udbyderen selv).

ITU anbefaling X.121 indeholder supplerende oplysninger om DNIC koder. Anbefalingen kan downloades fra hjemmesiden <https://www.itu.int/rec/T-REC-X/en>.

ADministration Management Domain (ADMD)

ADMD-adresser (ADministration Management Domain) er et adressesystem, der anvendes i visse datanet. Tildelingen af ADMD-adresser sker i overensstemmelse med de overordnede rammer, der er fastlagt i ITU's anbefalinger F.400/X.400 og F.401. Anbefalingerne kan downloades fra hjemmesiden <https://www.itu.int/rec/T-REC-F/en>.

⁸¹ Se <https://www.itu.int/rec/T-REC-E/en>

Tildelingen sker med henblik på at sikre, at der ikke sker navnesammenfald inden for de enkelte lande. Ved tildeling af adresser vil der i det omfang, det er muligt, blive taget udgangspunkt i ansøgerens ønske.

Elektroniske kommunikationsnet

For elektroniske kommunikationsnet, der opbygges på grundlag af anbefalinger fra ITU og standarder udarbejdet af ETSI, må alene anvendes de nummer- og adressesystemer, som ITU og ETSI har specificeret med henblik på sammenkobling og identifikation.

Nummer- og adressesystemer, der anvendes ved den interne udveksling af opkaldsdata m.m., administreres i Danmark af DIGST i det omfang, der er tale om numre og adresser, hvor ressourcen er begrænset, eller hvor praktiske forhold tilsiger, at administrationen henlægges til DIGST.

DIGST disponerer og tildeler på dette grundlag på nuværende tidspunkt ISPC-koder, NSPC-koder, MNC-koder samt IIN-numre, jf. nedenstående.

International Signalling Point Code (ISPC)

En ISPC-kode (International Signalling Point Code) kan bedst betegnes som adressen på en af de mange computere, der hver især styrer en af centralerne i fastnet- og mobilkommunikationsnettene. Alle disse computere er bundet sammen i et pakkekoblet datanet, hvor transmissions-forbindelserne består af 64 kbit/s-kanaler. Hele arrangementet, der benævnes fælleskanalsignalering, er specificeret af ITU under navnet "Signalsystem #7", og nummereringen for ISPC-koderne er beskrevet i ITU's anbefaling Q.708. Anbefalingen kan downloades fra hjemmesiden <https://www.itu.int/rec/T-REC-Q/en>.

Det skal bemærkes, at signalsystemet beskrives som to funktionelt uafhængige niveauer – et internationalt niveau og et nationalt niveau. DIGST tildeler koder på såvel det internationale niveau (ISPC-koder) og det nationale niveau (NSPC-koder).

En ISPC består af tre dele, der tilsammen består af 14 bit/5 cifre:

<i>Zonekode (3 bit)</i> (1 ciffer)	<i>Områdekode (8 bit)</i> (3 cifre)	<i>Punktkode (3 bit)</i> (1 ciffer)
---------------------------------------	--	--

På internationalt niveau viser de tre første bits (1 ciffer), i hvilken af verdens 8 regioner signalpunktet befinder sig. De næste 8 bits (3 cifre) viser, i hvilken af 256 områder inden for regionen signalpunktet befinder sig. Endelig viser de sidste 3 bits (1 ciffer), hvilken af 8 signalpunkter inden for området, der er tale om.

For Europa er zonekoden 2, og Danmark har områdekoderne 076, 077, 078 og 079, med hver 8 punktkoder.

National Signalling Point Code (NSPC)

En NSPC-kode (National Signalling Point Code) kan ligesom en ISPC-kode bedst betegnes som adressen på en af de mange computere, der hver især styrer en af centralerne i fastnet- og mobilkommunikationsnettene. Alle disse computere er bundet sammen i et pakkekoblet datanet, hvor transmissionsforbindelserne består af 64 kbit/s-kanaler. Hele arrangementet, der benævnes fælleskanalsignalering, er specificeret af ITU under navnet "Signalsystem #7". "Signalsystem #7" betegnes ofte "SS7".

En NSPC-kode har i Danmark følgende struktur: a-bc-def. a er 3 bit og vil angives som et tal mellem 0 og 7 og indeholder 8 mulige værdier. bc er 4 bit og vil angives som et tal mellem 0 og 15 og indeholder 16 mulige værdier. Endelig angiver def ved 7 bit et tal mellem 0 og 127 og indeholder således 128 mulige værdier.

Yderligere kan NSPC-koder angives som decimalværdi eller hexadecimalværdi, der dog alene er en anden repræsentation af NSPC-koden.

Mobile Network Code (MNC)

Mobile Network Code (MNC), der er en del af International Mobile Subscriber Identity (IMSI) beskrives dels i ITU's anbefaling E.212 (kan downloades fra hjemmesiden <https://www.itu.int/rec/T-REC-E/en>) og dels i ETSI's standard ETS 300 523 (kan downloades fra hjemmesiden <http://pda.etsi.org/pda/AQuery.asp>).

I mobilkommunikationsnet har hver mobilkunde sin unikke identitet i form af en International Mobile Subscriber Identity (IMSI). Identiteten anvendes alene på strækningen mellem SIM-kortet i mobilterminalen og abonnentregistret i mobilcentralen.

IMSI'en består af tre dele, der tilsammen må udgøre maksimalt 15 cifre:

<i>Mobile Country Code (MCC)</i> (3 cifre)	<i>Mobile Network Code (MNC)</i> (2-3 cifre)	<i>Mobile Subscriber Identification Number (MSIN)</i> (max. 10 cifre)
---	---	--

Mobile Country Code (MCC) angiver det land, hvor mobilabonnenten er hjemmehørende. MCC-koderne administreres af ITU. Mobile Network Code (MNC) angiver det net inden for det enkelte land, hvor mobilabonnenten er hjemmehørende. Mobile Subscriber Identification Number (MSIN) identificerer abonnenten inden for det enkelte net.

De tre cifre i MCC-koden er 2 for Europa og 38 for Danmark. MNC-koden består i Danmark af 2 cifre (00-99), hvilket betyder at Danmark på nuværende tidspunkt disponerer over 100 MNC-koder.

ITU har afsat landekode MCC 999 og underhørende 2- eller 3-cifrede MNC-koder til brug for lukkede, private netværk. Der er ingen registrerings- eller ansøgningspligt hos ITU eller DIGST for anvendelse af MCC 999. Man skal derfor være opmærksom på, at de tilknyttede MNC-koder ikke vil være unikke. Principperne for brugen af MCC 999 og underhørende MNC-koder findes i ITU's anbefaling E.212, appendiks III.

Issuer Identification Number (IIN)

Et IIN-nummer (Issuer Identification Number) er et nummer, der skal være påført ethvert internationalt betalingskort, og som identificerer kortudstederen.

ITU har påtaget sig at stå for den overordnede disponering af de særlige internationale betalingskort – telefonkort – som udstedes af televirksomheder, og som disse gensidigt anerkender. Standarden er beskrevet i ITU's anbefaling E.118. Anbefalingen kan downloades fra hjemmesiden <https://www.itu.int/rec/T-REC-E/en>.

IIN-nummeret består af tre dele, der tilsammen maksimalt må udgøre 7 cifre:

<i>MII</i> (89 for tele)	<i>Landekode</i> (45 for Danmark)	<i>IIN</i> (i Danmark 2 cifre)
-----------------------------	--------------------------------------	-----------------------------------

Hver udsteder af telefonkort tildeles et nummer, hvor de to første cifre er "89". De to første cifre benævnes også Major Industry Identifier (MI), og "89" angiver, at det pågældende betalingskort anvendes til telekommunikationsformål. Derefter følger 1-3 cifre, der identificerer det land, hvori kortudstederen er hjemmehørende. Cifrene er af ITU sat til at være lig det pågældende lands landekode, jf. ITU's anbefaling E.164 – for Danmark således "45". Den samlede IIN-længde er for Danmark fastsat til 6 cifre.

Andre ressourcer til intern nummerering og adressering

DIGST kan påtage sig administrationen af yderligere ressourcer til intern nummerering og adressering i de elektroniske kommunikationsnet. Dette er ikke påtænkt på nuværende tidspunkt, men hvis branchen eller internationale fora henvender sig til DIGST herom og kan påvise et behov herfor, vil det være muligt for DIGST at påtage sig administrationen af yderligere danske dele af sådanne ressourcer.

Den overordnede disponering for den nationale nummerplan for fastnetkommunikation, mobilkommunikation m.v. (pr. 21. december 2020)

a \ b	0	1	2	3	4	5	6	7	8	9
0	Udlandspræfix	Reserve (*)								
1	4-cifrede operatørforvalgs-koder	3-cifrede kortnumre		Reserve (*)			5-cifrede netadgangs-koder	Reserve (*)	4-cifrede kortnumre	Reserve (*)
2	Fortrinsvis mobilkommunikation									
3	Fortrinsvis mobilkommunikation		Fortrinsvis fastnetkommunikation (!)					12-cifrede M2M-numre	Fortrinsvis fastnetkommunikation (!)	
4	Fortrinsvis mobilkommunikation			Fortrinsvis fastnetkommunikation (!)						
5	Fortrinsvis mobilkommunikation				Fortrinsvis fastnetkommunikation (!)					
6	Fortrinsvis mobilkommunikation		Fortrinsvis fastnetkommunikation (!)					Reserve (*)		Fortrinsvis fastnetkommunikation (!)
7	Fortrinsvis fastnetkommunikation	Fortrinsvis mobilkommunikation	Fortrinsvis fastnetkommunikation (!)							
8	Numre gratis for kaldende slutbruger	Fortrinsvis mobilkommunikation	Fortrinsvis fastnetkommunikation (!)	Reserve (*)			Fortrinsvis fastnetkommunikation			
9	Overtakserede tjenester	Fortrinsvis mobilkommunikation			Reserve (*)		Fortrinsvis fastnetkommunikation			

At en nummerserie er afsat til reserve betyder, at der på nuværende tidspunkt ikke tildeles numre fra den.

Ikke alle reserverede nummerserier fremgår direkte af oversigten, da denne kun er specificeret på de to første cifre.

- Nummerserier markeret med (*) er afsat til brug for ekstra kapacitet. Dette gælder tillige nummerserierne 108-109, 164-169 og 906-908.

- Nummerserier med førsteciffer 2-9 og tredjeciffer 0 er afsat til fremtidig udvidelse af nummerplanen. Disse fremgår ikke af oversigten.

- Nummerserien 116 er reserveret til brug for europæisk harmoniseret anvendelse af kortnumre på seks cifre til tjenester af samfundsmæssig betydning. Kortnummeret 116 112 kan ikke tildeles eller bruges af nogen tjeneste.

- Nummerserierne 3711-3719 og 372-379 tages først i brug, når det skønnes nødvendigt.

- I nummerserier markeret med (!) er følgende nummerserier afsat til fortrinsvis mobilkommunikation i stedet for fastnetkommunikation: 342, 344-349, 356-357, 359, 362, 365-366, 389, 398, 431, 441, 462, 466, 468, 472, 474, 476, 478, 485-486, 488-489, 493-496, 498-499, 542-543, 545, 551-552, 556, 571-574, 577, 579, 584, 586-587, 589, 597-598, 627, 629, 641, 649, 658, 662-665, 667, 692-694, 697, 771-772, 782-783, 785-786, 788-789, 826-827 og 829.

Bilag 2: Reservation af 116-numre

Beslutning om reservation af 116-numre

Europa-Kommissionen traf den 15. februar 2007 beslutning (K(2007)249) om at reservere nummerserien 116def til brug for europæisk harmoniserede tjenester af samfundsmæssig betydning.

Det fremgår af Europa-Kommissionens beslutning, at baggrunden for beslutningen om reservation af nummerserien 116def er, at borgere i medlemsstaterne, inklusive rejsende og handicappede, bør kunne få forbindelse med visse tjenester af samfundsmæssig betydning ved at bruge de samme genkendelige numre i alle medlemsstater.

En interesseret dansk tjenesteudbyder kan anmode om at få reserveret et 116-nummer til en specifik tjeneste ved at rette henvendelse til DIGST eller Europa-Kommissionen. Hvis DIGST modtager en anmodning om at reservere et 116-nummer fra en tjenesteudbyder, vil styrelsen gennemgå anmodningen og herefter forelægge den for Europa-Kommissionen.

Europa-Kommissionen træffer på denne baggrund beslutning om at reservere et 116-nummer til tjenesten.

Kriterierne for at reservere et 116-nummer til en specifik tjeneste er følgende:

- Den påtænkte bruger af et 116-nummer skal være en borger.
- Tjenesten skal være socialt ønskværdig og/eller hjælpe borgere med svar på et problem.
- Tjenesten skal give information og/eller give hjælp og/eller give borgerne hjælp til indberetning. Tjenestens natur skal være således, at tjenesten potentielt også er af værdi for besøgende fra andre europæiske medlemsstater.
- Der skal foreligge hensigtserklæringer om at anvende den pågældende tjeneste fra tjenesteudbydere i mindst 14 medlemslande.
- Tjenesten må ikke ligne en tilsvarende tjeneste, til hvilket der allerede er afsat et specifikt 116-nummer.

Når Europa-Kommissionen på baggrund af ovenstående kriterier foreslår at afsætte et nyt 116-nummer til brug for en ny europæisk harmoniseret tjeneste af samfundsmæssig betydning, vil DIGST foretage en høring af alle relevante myndigheder og organisationer, som måtte have interesse i den foreslåede tjeneste. Resultatet af høringen vil have indflydelse på, om Danmark kan støtte en beslutning om at afsætte et 116-nummer til tjenesten.

Annoncering af nye 116-numre

Hvis Europa-Kommissionen træffer beslutning om at afsætte et 116-nummer til brug for en ny europæisk harmoniseret tjeneste af samfundsmæssig betydning, vil DIGST annoncere muligheden for at få tildelt det pågældende nummer i Danmark.

Annonceringen vil foregå via DIGST's hjemmeside samt eventuelle andre relevante medier og vil bl.a. indeholde information om, at ansøgning om nummeret kan indsendes til DIGST, kravene til den udbudte tjeneste samt evt. inden for hvilken frist, DIGST skal have modtaget ansøgningen.

Hvilke andre foranstaltninger, der i øvrigt skal træffes i forhold til information om eksistensen og brugen af de enkelte 116-numre, vil blive vurderet af DIGST i samarbejde med andre relevante myndigheder.

Definitioner

Abonnementnummer:

Ved abonentnummer forstås ethvert nummer, som er omfattet af den samlede danske nummerplan, og som kan videretildeles til en slutbruger.

Alarmnummer:

Med alarmnummer forstås et nummer, der i en nød- eller katastrofesituation sætter offentligheden i stand til at kalde den offentlige alarmtjeneste.

Den samlede danske nummerplan:

Ved den samlede danske nummerplan forstås de dele af internationale nummer- og adresseplaner, der er tildelt Danmark af ITU, herunder den nationale nummerplan for fastnet- og mobilkommunikation og planer for datakommunikation.

Dirigering:

Ved dirigering forstås, at en udbyder direkte eller indirekte afleverer et opkald til en slutbrugers abonentnummer til den udbyder, som abonentnummeret er tilknyttet.

Elektronisk kommunikationsnet:

Ved elektroniske kommunikationsnet forstås enhver form for radiofrekvens- eller kabelbaseret teleinfrastruktur, der anvendes til formidling af elektroniske kommunikationstjenester.

Elektronisk kommunikationstjeneste:

Ved elektroniske kommunikationstjenester forstås tjenester, der helt eller delvis består i elektronisk overføring af kommunikation i form af lyd, billeder, tekst eller kombinationer heraf, ved hjælp af radio- eller telekommunikationsteknik, mellem nettermineringspunkter, herunder både tovejskommunikation og envejskommunikation.

Erhvervsmæssig udbyder:

Ved erhvervsmæssig udbyder forstås en udbyder, som med et kommercielt formål udbyder produkter eller elektroniske kommunikationsnet eller -tjenester omfattet af teleloven som sin hovedydelse eller som en ikkeaccessorisk del af virksomheden.

Fast operatørvalg:

Ved fast operatørvalg forstås en fast aftale om, at slutbrugeren generelt ønsker at anvende en bestemt anden udbyder end den udbyder, slutbrugeren i øvrigt har sit kundeforhold hos, til formidling af alle eller dele af slutbrugers udgående opkald.

Frit operatørvalg:

Ved frit operatørvalg forstås faciliteter, der tillader slutbrugere tilsluttet offentlige elektroniske kommunikationsnet eller -tjenester med sigte på udbud af fastnet- eller mobiltelefoni at vælge, hvilken udbyder der skal forestå formidlingen af dele af slutbrugers udgående opkald. Dette kan ske gennem fast operatørvalg eller operatørforvalg.

Informations- og indholdstjeneste:

Ved informations- og indholdstjenester forstås enhver form for elektronisk tilrådighedsstillelse af information eller indhold, som andre slutbrugere får adgang til via et elektronisk kommunikationsnet eller en elektronisk kommunikationstjeneste på grundlag af en individuel anmodning herom.

ITU:

International Telecommunication Union. En mellemstatslig organisation under FN, som varetager telekommunikationsspørgsmål. For yderligere information om ITU, se www.itu.org.

Kortnummer:

Ved kortnummer forstås et 3-, 4-, 5- eller 6-cifret nummer, der giver adgang til tjenester med de i § 22, stk. 1, i teleloven nævnte formål.

Landekode:

Ved landekode forstås det unikke 1-, 2- eller 3-cifrede nummer, som tildeles af ITU i overensstemmelse med ITU's anbefalinger, bl.a. E.164 og E.238.

M2M-kommunikation:

Ved M2M-kommunikation forstås en fuldt ud eller overvejende automatisk initieret kommunikation via et elektronisk kommunikationsnet mellem to eller flere forudbestemte anordninger. Ved M2M-kommunikation forstås endvidere kommunikation via et mobilt bredbåndsnet.

Taletelefonitjenester, som defineret i denne vejledning, betragtes ikke som M2M-kommunikation. Uanset dette, kan der ved M2M-kommunikation indgå tale, såfremt denne funktion er en integreret del af en M2M-tjeneste. Der skal dog også i disse tilfælde være tale om en overvejende automatisk initieret kommunikation via et elektronisk kommunikationsnet mellem to eller flere forudbestemte anordninger.

Nettermineringspunkt:

Ved et nettermineringspunkt forstås den fysiske eller logiske grænseflade i et elektronisk kommunikationsnet, der udgør en slutbrugers tilslutning til dette.

Nummerserie:

Ved nummerserie forstås en blok af numre fra den nationale nummerplan for fastnet- og mobilkommunikation, der har samme begyndelsescifre. En nummerserie defineres i blokke af numre af 100, 1.000, 10.000, 100.000 eller 1.000.000.

Operatørforvalg:

Ved operatørforvalg forstås, at slutbrugeren i forbindelse med den enkelte samtale kan vælge en anden udbyder via anvendelse af et kortnummer eller et almindeligt abonnentnummer.

Overdragelse af numre:

Ved overdragelse af numre forstås, at en udbyder overdrager sin ret til en nummerserie til en anden udbyder. Der sker således et skift i, hvem der er primær rettighedshaver i forbindelse med den pågældende nummerressource. Det vil således være den udbyder et nummer overdrages til, der hæfter for betaling af nummerafgift.

Operatørforvalgskode:

Ved operatørforvalgskode forstås den særlige cifferkombination, der anvendes i forbindelse med fast operatørvalg og operatørforvalg.

Slutbruger:

Ved slutbrugere forstås brugere af elektroniske kommunikationsnet eller -tjenester, som ikke på kommercielt grundlag stiller de pågældende elektroniske kommunikationsnet eller de pågældende elektroniske kommunikationstjenester til rådighed for andre.

Taletelefonitjeneste:

Ved taletelefonitjeneste forstås en elektronisk kommunikationstjeneste, hvorved slutbrugere får adgang til at etablere og modtage enten indenlandske eller både internationale og indenlandske opkald direkte eller indirekte ved hjælp af et eller flere numre i en national eller international telefonnummerplan.

Udbyder:

Ved udbyder forstås den som med kommercielt formål stiller produkter, elektroniske kommunikationsnet eller -tjenester omfattet af teleloven til rådighed for andre.

Udlandspræfiks:

Ved udlandspræfiks forstås en cifferkombination, der vælges af den kaldende slutbruger ved opkald til net, og som efterfølges af en landekode.

Videretildeling:

Ved videretildeling af numre forstås, at en udbyder, der er tildelt nummerressourcer fra DIGST, stiller disse ressourcer til rådighed for en anden udbyder, fx en tjenesteudbyder eller i forbindelse med portering af abonnentnumre. Den udbyder, der er tildelt nummerressourcerne af DIGST, vil dog stadig være den primære rettighedshaver og bl.a. hæfte for betaling af nummerafgift overfor DIGST.

VPN-tjeneste:

Ved en VPN-tjeneste (VPN=Virtual Private Network) forstås et lukket net, hvor adgangen for de offentlige telenet opnås gennem ét eller nogle få 8-cifrede numre fra den nationale nummerplan.